

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XX nr. 5665

6 pagini — 30 bani

Duminică 30 decembrie 1962

A 15-A ANIVERSARE A PROCLAMĂRII REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

Ședința solemnă a Marii Adunări Naționale

Expunerea făcută de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej

Tovarăși,

La 30 decembrie, poporul nostru sărbătorește împlinirea a 15 ani de la evenimentul măreț din istoria țării noastre — proclamarea Republicii Populare Romine. Cu prilejul acestei glorioase aniversări, permiteți-mi, tovarăși deputați și deputați, ca în numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, al Consiliului de Stat și al guvernului, să vă adresez călduroase felicitări dumneavoastră și întregului popor român! (Aplauze puternice, prelungite).

A 15-a aniversare a Republicii este împlinită de masele oamenilor muncii cu satisfacția nădejdilor împlinite și a roadelor bogate care au încununat lupta lor eroică și eforturile depuse cu tenacitate și abnegație în toți acești ani.

Proclamarea Republicii Populare Romine a deschis înaintea patriei noastre calea celor mai profunde transformări înnoitoare. Cea mai măreață cucerire din această perioadă istorică o constituie victoria deplină a socialismului la orașe și sate. (Aplauze îndelungi). A fost lichidată pentru totdeauna exploatarea și asuprirea omului de către om.

S-a schimbat din temelii înfișăgarea țării. Puternică, liberă, stăpână pe soarta sa, România a înflorit în acești ani sub soarele Republicii, s-a transformat într-o țară înaintată, cu o industrie și o agricultură socialiste, în continuă dezvoltare, o țară în care pulsează viguros întreaga viață social-culturală. Uzinele și fabricile moderne, noile sonde, mine și centrale electrice, gospodăriile colective tot mai puternice, noile cartiere de locuințe care înțineresc și înfrumusețază orașele, așezămintele de cultură și învățământ, artă și sănătate — toate arată ce forțe creatoare grandioase dobândește un popor care a scuturat jugul capitalist și este stăpîn pe bogățiile țării.

Eroica noastră clasă muncitoare, avangarda de decenți a luptei poporului pentru dobândirea puterii claselor exploatare, își îndeplinește cu cinste și pricepere rolul de forță conducătoare a societății.

Socialismul a transformat țărâniimea într-o clasă nouă, — țărâniimea colectivă — care și-a organizat munca și viața pe baza proprietății obștești asupra mijloacelor de producție, lucrează cu hârnice și avînt în gospodăriile colective, pentru a obține an de an roade tot mai bogate. Înconjurată de dragoste și stimă, avînd cele mai prielnice condiții de creație, de neconceput pe vremuri, intelectualitatea aduce o contribuție de preț la construcția economiei și culturii socialiste. Ca cetățene egale în drepturi, femele participă activ la conducerea țării, la întreaga viață social-politică și culturală.

Alianța muncitorească-țărănească s-a ridicat pe o treaptă mai înaltă, unitatea moral-politică a întregului popor a devenit o puternică forță motrice a progresului societății.

Oamenii muncii sînt conștienți că mărețele realizări obținute în acești ani se datorează politicii înțelepte a Partidului Muncitoresc Român, care se călăuzește cu fidelitate după învățătura marxist-leninistă. Întregul nostru popor urmează cu încredere partidul, hotărît să înfăptuiască politica sa, a cărei justete s-a verificat în practică.

Întrînd în cel de-al 16-lea an al Republicii, poporul nostru privește cu încredere viitorul și-și mobilizează toate forțele pentru realizarea mărețului obiectiv trasat de partid — desăvîrșirea construcției socialiste și crearea condițiilor pentru trecerea treptată la construirea comunismului! (Aplauze furtunoase).

Tovarăși,

Acum, cînd sărbătorim a 15-a aniversare a proclamării Republicii, este bine să ne amintim de stările de lucruri ce erau caracteristice monarhiei, regimului burghezo-moșieresc.

Dinastia de Hohenzollern, înscăunată la noi în țară de cele mai reacționare cercuri ale burgheziei și moșierimii în scopul de a slui ca instrument al dominației lor de clasă, a dus o politică de menținere a unor puternice rămășițe feudale, împlietite cu exploatarea capitalistă, și de frînare a dezvoltării democratice a țării.

Muncitorii supuși unei exploatare necruțătoare, loviți de o teroare sălbatică; țărânii jefuiți de moșieri, chiburi, cămătari, purtînd povara impozitelor și a datorilor, lucrînd în condiții primitive iar o mare parte a lor lipsiți de pămînt; cărturarilor înjosiți, lăsați pradă mizeriei; foamea, flagelul boilor endemice și al mortalității infantile, analfabetismul și înapoieria culturală — astfel arătau realitățile statului „modern”, „constituțional” — stat al monarhiei burghezo-moșierești.

Istoria anilor de domnie a Hohenzollernilor este scrisă cu sîngele poporului, în filele ei vor rămîne de neșters exterminarea în masă a țărânilor răsculați în 1888 și 1907, reprimarea sîngerоasă a eroicelor lupte ale clasei muncitoare la Galați în 1916, la București în Piața Teatrului Național în 1918, la Lupeni și Grivița, aruncarea în închisori, schingiuirea, asasinarea celor mai buni fii ai poporului, luptători neînfricați pentru libertatea celor ce muncesc.

Călcînd în picioare interesele naționale, independența și suveranitatea țării, monarhia a aservit România capitalului străin, a transformat-o în hinterland agrar al marilor puteri imperialiste, într-un pion al politicii externe reacționare a acestora.

Sub oblăduirea monarhiei a avut loc înscăunarea dictaturii fasciste și aruncarea țării în odiosul război antisovietic, care a adus România în pragul catastrofei naționale.

Împotriva politicii de trădare a intereselor fundamentale ale țării, împotriva exploatării hrăpărețe,

lipsei de drepturi cetățenești și a regimului de teroare ca metodă de guvernămînt, au luptat cu eroism și abnegație timp de decenii cei mai buni patrioți, elementele democratice, forțele progresiste ale poporului în frunte cu clasa muncitoare.

Ținînd sus steagul luminos al salutarității țării, partidul nostru, în ciuda terorii fasciste, a organizat și a condus lupta forțelor patriotice populare împotriva dictaturii militar-fasciste, pentru ieșirea din războiul antisovietic, întoarcerea armelor împotriva Germaniei fasciste, pentru eliberarea patriei.

În condițiile ofensivei victorioase a Armatei Sovietice, ale puternicului avînt al luptei antifasciste a poporului, clasele dominante au fost copleșite de derută, aparatul de stat al dictaturii militar-fasciste a intrat în descompunere. Partidul nostru, singura forță politică activă a țării, polarizînd în jurul lui toate forțele patriotice, antifasciste, a înfăptuit în mod consecvent politica de coalizare a tuturor grupărilor și cercurilor politice, care, indiferent de motiv, se pronunțau pentru ieșirea României din războiul fascist.

În scopul răsturnării dictaturii antonesciene partidul folosea toate contradicțiile existente în lagărul burghezo-moșieresc, inclusiv contradicțiile dintre rege și Antonescu.

Desigur, nimeni nu și-ar putea închipui că în acele împrejurări monarhia ar fi devenit peste noapte „democratică” și „antifascistă”. Dar iminenta zdrobire a armatei hitleriste și vîrșirea dictaturii lui Antonescu l-au silit pe rege și anturajul lui să intre în legătură cu forțele democratice, în frunte cu Partidul Comunist, pentru a se diferenția de Antonescu și a nu împărtași soarta inevitabilă a cîlcii militar-fasciste. Acesta a fost dealtfel și principalul motiv al faptului că virurile conducătoare ale partidelor „istorice” care sprijiniseră regimul antonescian și războiul antisovietic s-au văzut nevoiți în ultimul moment, să accepte formarea, împreună cu P.C.R. și P.S.D., a Blocului Național Democrat, în vederea ieșirii României din războiul hitlerist.

După victoria insurecției armate, monarhia a devenit cîrînd centrul principal de raliere a forțelor reacțiunii interne și externe care încercau cu îndrîjire să stăvilească lupta revoluționară a poporului pentru transformări democratice. Palatul devenise un focar al uneltilor reacționare și incitărilor la război civil.

Dar în fața reacțiunii coalizate se ridicau forțe sociale uriașe, de nebiruit, în plină ofensivă. Făurirea unității de acțiune a clasei muncitoare, închegarea alianței muncitorești-țărănești în focul luptei pentru înfăptuirea reformei agrare și cucerirea puterii, crearea în jurul clasei muncitoare a unui front democratic cuprinzînd masele cele mai largi ale poporului, au impus la 6 martie 1945 guvernul democratic în frunte cu eminentul patriot și strălucit om de stat — dr. Petru Groza, guvern

Trăiască și înflorească necontenit
scumpa noastră patrie,
Republica Populară Romînă!

în care clasa muncitoare avea rol preponderant.

Regele și conducătorii partidelor „istorice”, clasele exploatare care aveau în mîna lor toate pîrgurile economice, folosindu-se de urmările economice dezastruoase ale războiului și de efectele secetei din anii 1945—1946, au recurs la măsuri de sabotare a refacerii țării, de dezorganizare a producției, de provocare a haosului și inflației. Așa-zisa „grevă regală”, pusă la cale la sugestia și în înțelegere cu puterile occidentale, prin care regele a întrerupt orice contact cu guvernul, refuzînd contrasemnarea legilor, urmărirea paralizarea activității guvernului democratic, provocarea unei crize politice și intervenția puterilor imperialiste în treburile interne ale țării. Dar această încercare a eșuat, speranțele reacțiunii că guvernul democratic va demisiona au dat greș; sprijinit de masele populare, guvernul și-a continuat în mod normal activitatea, demonstrînd în fapte că de bine se poate lipsi țara de așa-numitul „factor constituțional”,

cum obișnuia reacțiunea să denumească monarhia.

După eșecul „grevei regale”, la cererea puterilor occidentale, reprezentanții celor trei mari puteri din coaliția antihitleristă (S.U.A., Anglia, U.R.S.S.) au stabilit ca în guvernul Groza să fie inclus cîte un reprezentant al celor două partide „istorice” și să aibă loc alegeri generale, în urma cărora să se constituie un guvern în conformitate cu rezultatul consultării corpului electoral. Cererile imperialiste, apreciînd greșit raportul de forțe politice din țară, nutreau speranța că în alegeri vor ieși învingătoare partidele reacționare. Votul poporului a spulberat aceste iluzii. În alegerile parlamentare care au avut loc în noiembrie 1946, Blocul partidelor democratice, în frunte cu partidul nostru, a înfruntat partidele reacționare sprijinite activ de legionari. În ciuda acțiunilor teroriste, prin care reacțiunea urmărea să exercite presiuni asupra alegătorilor și să falsifice votul, masele de alegători au votat pentru forțele de-

ocratice, pentru guvern. După înfrîngerea zdrobitoare suferită, partidele istorice s-au izolat tot mai mult de popor, și-au pierdut orice bază de masă, s-au demascat ca agenți de spionaj și diversione ale puterilor imperialiste și au fost înlăturate din viața politică a țării.

Victoria strălucită în alegeri a deschis drum larg înaintării impetuoașe a revoluției populare. Înfiptura unor importante reforme cu caracter democratic, începerea acțiunii de redresare a economiei, îndepărtarea din guvern a ultimilor reprezentanți ai burgheziei — au constituit verigi ale unui proces revoluționar neîntrerupt, care întărea pas cu pas pozițiile clasei muncitoare și aliaților ei, creînd premise favorabile pentru dobîndirea ultimului pilon al claselor exploatare — monarhia.

Ținînd seama de condițiile obiective și subiective create, sprijinindu-se pe masele proletare, pe alianța muncitorească-țărănească și avînd alături de el și celelalte categorii ale populației muncitoare, precum și păturiile mijlocii de la orașe, urmat deci, practic, de covîrșitoarea majoritate a poporului, partidul a stabilit ca obiectiv nemijlocit răsturnarea monarhiei și trecerea la revoluția socialistă.

Pornind de la raportul de forțe politico-sociale favorabil în mod hotărîtor, partidul a urmărit să înfăptuiască răsturnarea monarhiei pe cale pașnică, să nu permită reacțiunii provocarea unor vărsări de sînge.

În însărcinarea partidului și guvernului, și în numele tuturor forțelor democratice, mi-a revenit mie, împreună cu regretatul Petru Groza, sarcina de a cere regelui să abdice.

Evident, abolirea monarhiei nu era deloc o sarcină simplă; dimpotrivă, cunoscînd mentalitatea și practica regelui și anturajului său, exista pericolul ca regele să recurgă la o aventură, uzînd de președinte al sale, de șef al statului și comandant suprem al armatei, sprijinindu-se pe forțele reacționare, inspirate și încurajate de cercurile imperialiste străine. Pentru a face față unei astfel de eventualități, partidul a luat toate măsurile necesare de prevedere și vigilență.

În întrevvedere cu regele, în cursul căreia i s-a demonstrat ra-

portul real de forțe din interiorul țării și pe arena internațională, i s-a arătat că abolirea monarhiei și proclamarea Republicii este o necesitate imediată și o cerință imperioasă a celor mai largi mase populare, că orice împotrivire din partea lui este sortită eșecului și ar avea urmări grave, regele a trebuit să accepte abdicarea, să semneze actul de abdicare ce i s-a înmînat.

La răspîndirea acestei vești, pretutindeni în țară, la orașe și sate, au avut loc manifestații pline de înfîlțire și entuziasm ale oamenilor muncii care vedeau în răsturnarea monarhiei și proclamarea Republicii Populare expresia prăbușirii definitive a puterii burghezo-moșierești. (Aplauze puternice, îndelungate).

Idealurile pentru care au luptat și și-au vărsat sîngele cei mai buni fii ai poporului român — libertatea și independența patriei, dreptul celor ce muncesc de a fi singurii stăpîni ai destinelor lor — și-au găsit astfel înfăptuirea. Proclamarea Republicii Populare a însemnat cucerirea deplină a puterii de către clasa muncitoare în alianță cu masele largi ale țărînimii.

Prin conținutul de clasă, prin funcțiile sale îndreptate spre slușirea intereselor fundamentale ale poporului, ca și prin întreaga sa activitate, statul democrat-popular întruchiează puterea politică a oamenilor muncii; formele de organizare a statului și metodele de exercitare a puterii asigură participarea activă, permanentă, nemijlocită, a celor mai largi mase la conducerea treburilor obștești. În aceasta constă izvorul forței de nebiruit a orînduirii noastre de stat. Oamenii muncii, ale căror talente și capacități creatoare au fost înăbușite și strivite de stăpînirea claselor exploatare, au dovedit că știu să conducă incomparabil mai bine decît regii, capitaliștii și moșierii. (Vii aplauze).

Experiența partidului nostru a confirmat încă o dată că hegemonia proletariatului în frunte cu partidul său marxist-leninist, alianța clasei muncitoare cu masele largi ale țărînimii, precum și cu alte pături ale celor ce muncesc, statornicirea într-o formă sau alta a dictaturii proletariului sînt condiții obligatorii pentru victoria revoluției socialiste.

Instaurarea Republicii Populare

(Continuare în pag. 2-a)

Într-o atmosferă sărbătorească, plină de entuziasm, simbioză dinădă, în Sala Palatului R. P. Romine a avut loc ședința solemnă a Marii Adunări Naționale consacrată celei de-a 15-a aniversări a proclamării Republicii Populare Romine.

Pe fundalul scenei, dominat de stema de stat, strălucită de steaguri tricolore și roșii, sînt înscrise urarea „Trăiască cea de-a 15-a aniversare a proclamării Republicii Populare Romine!” și datele festive „1947—1962”.

Ora 11. În aclamațiile puternice și uralele deputaților și invitaților, soscse tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej și ceilalți conducători ai partidului și statului.

În prezidiu au luat loc tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Alexandru Bîrădeanu, Dumitru Coli, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Mihail Dalea, Gh. Gaston Marin, Avram Bunaciu, Grigore Gheamănu, Anton Moiseescu, Ștefan S. Nicolau, Anton Breitenhofer, Ion Creangă, Constantin Daicoviciu, Isac Martin, Athanase Joja, Roman Moldovan, Mihail Ralea, Maria Rosetti, Ludovic Takacs, Iacob Teclu, Vasile Vilcu.

În sală se aflau, alături de deputați, conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor de masă, fruntași în producție, vechi militanți ai mișcării muncitorești, activiști de partid și de stat, generali și ofițeri superiori, oameni de știință, cultură și artă, ziaristi romîni și corespondenți ai presei străine.

Erau prezenți șefi ai misiunilor diplomatice acreditați în R.P. Romînă: ambasadorii R.P. Polone Janusz Zambrowski, R.D. Germane — Wilhelm Bick, R.P. Chineze — Șiu Gien-guo, R.P. Iugoslavie — Arso Milatovici, R.P. Bulgaria — Ivan Kinov, R.S. Cehoslovace — Jaroslav Sykora, Uniunii Sovietice — I. K. Jegalin, R.P. Albania — Rapi Gjermeni, Indoneziei — Sukrisno, Cunei — Manuel Yape Menendez, Indiei —

Mohan Prakash Mathur, Ghanei — Emmanuel Kodjoe Dadzie, R.P. Ungare — Jeno Kuti, R.D. Vietnam — Dinh Van Duc, R.P.D. Coreene — Giân Du Hoan; miniștrii Italiei — dr. Alberto Paveri Fontana, Israelului — Katriel Salmon, Elveției — Emile Bisang, Marii Britanii — James Dalton Murray, Braziliei — Carlos Jacyntho de Barros, Belgiei — Honore Cambier; însărcinații cu afaceri ad-interim ai Suediei — Olof Landenius, Danemarcei — W. Winther Schmidt, Franței — Jean du Boisberranger, Republicii Arabe Unite — Attia Mahmoud Attia, Greciei — Euripide P. Kerkinos, Statelor Unite ale Americii — J. P. Shaw, Austriei — dr. Franz Irbinger; însărcinații cu afaceri curente al Turciei — Necmi Somer; precum și atașatul comercial al Ambasadei R.P. Mongole — E. Nyama.

Tovarășul Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, deschide ședința solemnă.

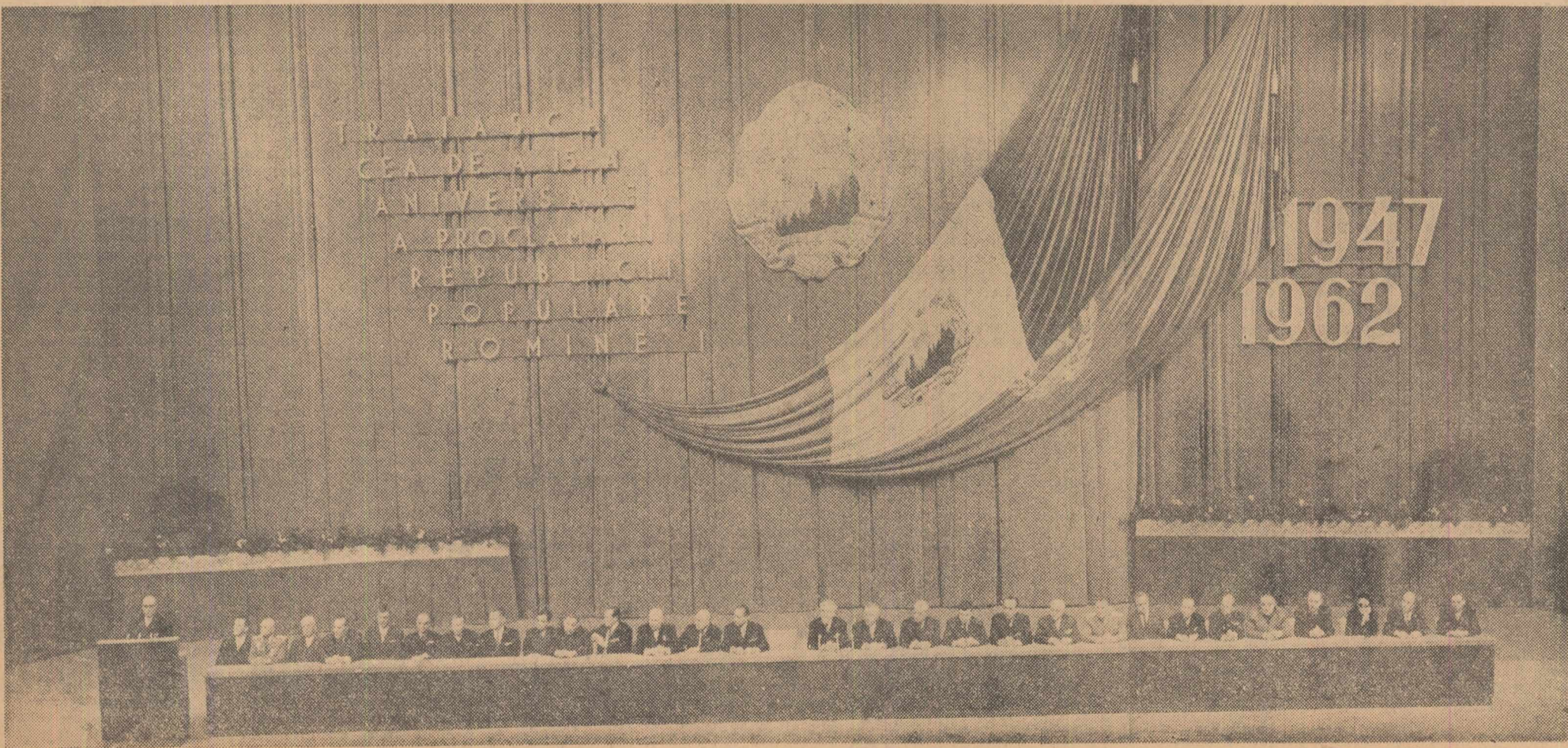
Primit cu ovăși îndelungi ia cuvîntul tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Stat al R.P. Romine.

Urmărită cu deosebită atenție, expunerea cu privire la a 15-a aniversare a proclamării Republicii Populare Romine a fost subliniată în repetate rînduri de aplauzele puternice și îndelungate ale asistenței.

În încheierea cuvîntării, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a adresat întregului nostru popor, în pragul Anului Nou, al 16-lea an al Republicii noastre, urări de noi victorii în lupta pentru avîntul continuu al economiei și culturii, pentru cauza nobilă a socialismului și păcii.

Deputații și invitații au ovășionat cu înfîlțire, îndelung, pentru Partidul Muncitoresc Român, pentru Republica Populară Romînă, pentru pace în întreaga lume. Minute în șir răsună urale, se scandează P.M.R. și R.P.R.

Tovarășul Ștefan Voitec a declarat închise lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale. (Agerpres)

Prezidiul ședinței solennă

păcîl! (Aplauze furtoase)
 "Vă doresc, tovarăși deputați și
 deputate, să vă bucurați din plin de
 satisfacția îndatoririlor îndeplinite
 și vă urez fericire dumneavoastră și
 familiilor dumneavoastră. (Aplauze
 puternice).
 La mulți ani, dragi tovarăși!
 Trăiască și înflorească necontenit
 scumpa noastră patrie, Republica
 Populară Romînă!
 Trăiască pacea în lumea întreagă!
 (Asistența în picioare, ovaționează
 îndelung, răsund ural puternice,
 minute în șir se scandează „P.M.R.”,
 „R.P.R.”).

Mihai Beniuc

Te sorcovesc a cincisprezecea oară
Cu pana mea muiață-n apă vie.
Ce tânără, ești tânăra mea țară,
Și câtă tinerețe-mi dai și mie!

Cumplitile asupriri de-odinoară
Tu ai făcut mai mult să nu mai fie
Și scuturi dalbe flori, ca să răsară
La primăvară rod și flori o mie.

Ti-s anii salbă răsunind bogată
În drumul tău nuntit spre viitor
Sub roșu steag, sub steaguri tricolor.

Iar liii muncii, harnicii nuntași,
La sate-n colective și-n oraș
Cu spice și cu schele te deslați.

Prin ce să-ți mulțumesc de toate cele
Ce ni le dai, Republică, din plin?
Că-l prea puțin doar un pahar să-nchin
În cinstea ta, cu jucășe stiele.

Și ce cuvînt de ziua ta să tin?
Să-ți fie toamna de porumburi grele
Cu aur în sîreaguri de mărgele
Și-n pivnițele-adînci cu dulce vin.

Să oi, să dai, să nu se mai termine!
Iar, cînd te-or sorcovi bătrîni ca mine,
Să zicem peste-un veac ori peste zece,

Să-i vie și lui strasnic a petrece
Și să-ți ureze astfel bunăoară:
Ce tânără ești tu, frumoasă țară!

Gheorghe Tăbircă

sondor la schela Moreni

alcă-meu e pensionar. A fost și el sonzor sau, cum se spunea pe timpuri, predator de țitei. Vine cîte odată pe la mine, în schelă, se uită în jur la florile sădite în jurul sondelor, și-mi spune de fiecare dată cam același lucru:

— Mă Gheorghită, fericit ești tu și cei deopotrivă cu tine că lucrați sub regimul muncitoresc. Uite, tu tot sonzor ești, dar parcă ai altă meserie. Păi, pe timpul meu, flori erau numai la birourile direcției, pentru sondori era bun doar noroiul. Pină-n genunchi intrați în noroi. Noi trăiam cu nasu-n pămînt.

Și mi se întîmplă și mie cînd stau față în față cu pămîntul și instalația de foraj îl scormonește, iar eu îi aud doar pulsul (cîte odată trebuie să mă retrag și apoi iar să înaintez în adîncurile lui ca să dau de strat), mi se întîmplă să mă gîndesc la vorbele lui taică-miu, și la alte. Mă gîndesc la munca noastră că-i frumoasă acum, la sera de flori care dă răsăduri pentru toate secțiile și sondele noastre, la acțiunea pentru „Înfrumusețarea locului de muncă”, la drumurile asfaltate. Mă gîndesc că stau într-o casă bună, am îmbrăcat bine familia (am și 3 copii), în jurul meu vād blocuri, club muncitoresc, cinematografe, lumină fluorescentă. Și mă gîndesc mai ales la faptul că eu ca muncitor mă bucur de cea mai mare cinste. Cam asta mi-a adus regimul...

Primul lucru la care mă opresc întotdeauna cînd îmi fac planuri, este acela că cei patru copii ai mei (pe al patrulea îl așteptăm curînd) nu vor trăi „cu nasu-n pămînt” ca bietu tăta. Pentru asta mă gîndesc că fiecare din noi trebuie să muncească mai bine. Puteți să notați că eu voi munci în așa fel ca de la cele 7 sonde de care răspund să dau țitei cît mai curat, să-mi depășesc înloc planul, să fiu cu ochii în patru pentru ca nici o lacrimă de țitei să nu se scurgă în afara rezervoarelor, să mă ocup mai mult de reziduri și să scot din ele prin încălzire și decantare maximum posibil.

Aș vrea să merg înainte la școală. E drept că am 31 ani, dar nu e prea tîrziu, dacă avem tragere de inimă, căci partidul ne creează posibilități.

Mă bucur de aceea de politica neabătută de pace pe care o duce statul nostru alături de puternica Uniune Sovietică și celelalte țări ale lagărului socialist. Noi vom contribui la menținerea păcii, prin munca noastră de calitate, care va întări Republica noastră dragă.

Const. Acrimăriței

președintele G.A.C., „Filimon Sirbu”
comuna Romîni, regiunea Bacău

a să vă dau răspuns ar trebui poate să scriu un roman, un roman întreg. Pe scurt dacă ar fi să zic, întii și-nții regimul popular, ne-a scăpat de exploatare, că eu și familia mea am lucrat din todeauna la ușile boieresti. Al doilea, ne-a învățat pe noi țărani cum să trăim omenește și că gospodăria individuală nu poate rezolva problema țărănească. După ce a apărut Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara din martie 1949, ne-am și adunat 44 de țărani și-am durat gospodărie. Să vedeți numai ce-or face sărăciile astea la un loc, ăceiași chiburanji în bațjocură. Uitaseră pasă-mi-te că „sărăciile” aveau un învățător ca Partidul nostru. Și le-au arătat „sărăciile” ce pot ele... Ne-a dat regimul ajutor, tehnicieni, mașini, credite, sămînță, ba și pămînt. Acum intrați în oricare casă vreți și întrebați: Mulțumit ești bade Ioane? Mulțumit, îi zice.

Și-apoi dacă ne gîndim, partidul și regimul democrației populare ne-a adus dreptul la conducere. Ne-a învățat partidul școala conducerii, ne-a făcut cunoștință, pe deplin, cu dreptul de conducere înscris în Constituție. Eu am făcut două școli de partid și una de președinți de gospodărie. Și-am mai fost la școala de conducere de la Constanța, la Conștițuire, adică și la celelalte școli, că eu așa le zic conștițuitorilor. Multe am învățat în anii ăștia, noi țărani îi cred că tocmai de aceea am putut sărbătorii cu toții victoria colectivizării întregii țări, înainte de termenul prevăzut de Congresul al III-lea.

Mă-a mai cîntit regimul nostru cu două decorații (Ordinul Muncii cl. III-a și Medalia colectivizării). Pruncii merg toți la școală, unul la școala medie, altul la școala profesională textilă, ceilalți doi fac clasele primare.

— Așa cum nu m-am dat în lături de la nici o sarcină, nu mă voi da în lături nici de-acum înainte. Partidul și colectivizării știu asta. Vreau să facem ca gospodăria noastră să devină și mai puternică. Are toate perspectivele pentru asta. Organizația de bază împreună cu consiliul de conducere al gospodăriei au și pus pe hîrtie schita de perspectivă. Vom merge tot înainte, spre comunism așa cum ne învață Partidul și tovarășul Gheorghiu-Dej.

Să trăiască Republica Populară Romînă și socialismul care înseamnă libertate și pace!...

Vasile Suta

președintele comitetului executiv
al satului popular oraș Baia Mare

u e cazul să le înșir pe toate. Cititorii vor înțelege singuri că dacă unii lăcătuș mecanici, cetățenii îi încredințează conducerea treburilor unui oraș cum e Baia Mare, apoi mai mare încredere nici nu se poate. De aceea, în loc de zeci de exemple, voi spune doar că eu consider că anii regimului de democrație mi-au adus mie tot ce au adus orașului nostru, țării noastre.

— Aș dori să-mi termin studiile pe care le-am început. Aș vrea să vād încheiată sistematizarea orașului cu obiective stabile de partid. Aș vrea să avem multe locuințe, să putem satisface toate cerințele băimărenilor și să vād orașul bătrîn dar tînăr - un oraș socialist, modern, care să satisfacă cele mai mari exigente. Aș dori să vād orașul îmbrăcat numai în verdeață și trandafiri ca atunci cînd vor ieși minerii și topitorii din schimb să le izbească nările mirosul parfumat de trandafiri.

Oscar Han

sculptor

îndva, prin 1911 mi-am făcut debutul expunînd în Salonul Oficial o lucrare care se află azi în muzeul R.P.R.: Cap de fetiță. Am decî în spatele meu o jumătate de veac de cînd trudes cu dalta în mină. L-am realizat pe Kogălniceanu care se află în piața bucușteană - cei poartă numele, pe Eminescu care se află pe malul mării la Constanța, pe Vasile Lupu, Brîncoveanu, Babeș, Leonard, diverse compoziții, printre care: Ede-nul, Luceafărul, Destinul, Elegii, Muzica, Primul sărut. Acum în 1962 am realizat un „1907”. Vă spun asta pentru că la întrebarea dv. ce reprezintă pentru mine anii regimului de democrație populară, răspunsul cel mai bun vi-l poate da ea, lucrarea.

„1907” este, după cum observați, o lucrare realist-socialistă. Eu am fost un artist realist din todeauna, iar evenimentele din 1907 le-am trăit cu ochii tînărului de 16 ani care înțelege de-acum viața. Și totuși, grupul acesta l-am realizat abia în 1962 (după cum „Alfabetizarea” am realizat-o în 1958, „13 Decembrie” în 1960). De ce abia în anii din urmă? Vă rog să înțelegeți că nu l-am realizat acum 20 de ani, deoarece pentru a realiza o operă cu temă majoră artistul are nevoie de o ambianță unitară, de un elan colectiv care să-i susțină, în timp, munca în atelier și să-i impulseze creația. Or, o asemenea ambianță, un asemenea moment de artă care s-ar putea să devină în istoria noastră o epocă de artă, avem noi acum, în anii Republicii.

Avem un ideal major. S-a creat un elan colectiv. Avem începutul, pe care-l socotim minunat, al artei realist-socialiste care, antrenată de impetuoasa construcție a socialismului în toate domeniile și în primul rînd în economie, realizează lucruri mari. Avem o învățătură ps care o învățăm cu plăcere pentru că descoperim în ea adevăruri pe care le intuim doar; iată-le aci, în cartea asta: Bazele esteticii marxiste.

Eu am ajuns la realismul socialist în anii aceștia, trăind firesc, luînd realitățile cum sînt și căuțînd să înțeleg oamenii și natura pe care ei o transformă. În această evoluție fericită a bătrînului artist un cuvînt greu de spus l-a avut Partidul. Chiar dacă ar fi să-i mulțumesc numai pentru îndrumarea care m-a ajutat să mă împlinesc și tot așa avea să-i mulțumesc mult. Dar iată și acest atelier de dimensiuni mari, cu spații verzi, amenajat cu tot confortul civilizației moderne în care mă simt,

fără să fac o metaforă, ca într-o construcție pe litoral. Sînt condiții minunate care mă ajută să lucrez nu numai cantitativ mai mult dar și calitativ.

Și pentru că veni vorba de „1907” aș vrea ca nepoții și stră-nepoții eroilor mei să observe și ei tristetea în care au trăit înaintașii lor și să se bucure de contrastul pe care viața lor nouă, cu bucuriile ei sănătoase le-o oferă din plin.

Aș vrea să-i cunosc pe cit mai mulți dintre nepoții grupului meu „1907”, să merg la ei acasă, la colectivități și la președinți de colectivă. Aș vrea să cunosc oțelari și mineri despre care aud numai lucruri frumoase. Sînt sigur că ei au să-mi facă singuri sculptura nouă înțeleg prin aceasta că-mi vor oferi prin viață, munca și zîmbetul lor modelul optim la care noi, artiștii, aspirăm.

Aș vrea să umblu mult prin țară: s-a făcut în acești ani o nouă și bogată hartă, Republica a devenit o grădină. Eu sînt sculptor și pasionat de culoare...

Eugen Negoită

comandantul vasului de pasageri
„A. Saligny”

epublica a pus. În primul rînd Munca la locul de cînte pe care-l merită. Regimul democrat-popular a făcut din mine, din fostul marot care curățea cartofii pe un vas prăpădit — comandantul unui din cele mai mari vase fluviale ale flotei noastre (400 pasageri). În 15 ani, am fost promovat, rînd pe rînd, ca marinar, șef de echipaj, ofiter de navă și comandant. Pentru

asta am să fiu recunoscător Partidului cite zile voi avea. Vasul pe care-l comand transportă pasageri și mărfuri între Brăila și Sulina. Sînt unul dintre martorii schimbărilor ce se petrec pe malurile Dunării. Galați, cu blocurile lui tot mai mărețe, șantierul naval care a crescut mult și pe calea cărora stau azi nu niște biete șalupe, ci cargouri de 4500 tone, Combinatul de celuloză de la Brăila, marile hale ale fabricii de plăci aglomerate, fabricile metalurgice și în ultimul timp, lucrările pentru marea combinat siderurgic; Delta cu satele ei cu multe case nou-nouțe, cu magazine bine aprovizionate; Malicul pe lîngă care-mi place să trec noaptea cînd blocurile, laboratoarele, instalațiile apar ca un neon uriaș; Tulcea cu noile construcții, cu un port nou mai frumos, chiar decît cel al Galațiului și în sfîrșit Sulina în construcție, cu iluminatul fluorescent, cu mari instalații de dragare.

Planuri? Îndeplinirea ireproșabilă a tuturor sarcinilor trasate și să conduc unul din vasele noi pe care le construiesc Șantierul naval Oltenița (600 locuri).

Remus Comăneanu

artist al poporului.

Cred, de aceea, că nimeni mai bine ca mine n-ar putea să facă deosebirea între ceea ce era teatrul acum 20 de ani și ce este el azi și cu asta am să dau și răspunsul la prima întrebare.

Privesc ca o fericire că, după ce am cunoscut alături de colegii mei viața artistului sub burghezie, atmosfera imbecilă, lipsită de aer, lipsită cu desăvîrșire de orizont, în mijlocul unei lumi artistice nesocotite, chiar urgisite tîndu-și viața în lipsuri, în greutăți, în disprețul clasei conducătoare de atunci, zic consider că o fericire personală că am apucat timpurile de după alungarea regalității și instaurarea Republicii Populare. Mărturisesc că nu pot să-mi aduc aminte decît cu groază de trecut. Căci ce-aș fi fost eu în cel mai bun caz sub burghezie, la cei 75 ani ai mei? Un biet pensionar care stă cu ochii pe geam să prîndă clipa în care aduce poștașul cei doi poli de bani — pensia.

Orînduirea socialistă mi-a schimbat viața din temelii, ne-a schimbat-o tuturor artiștilor. Ne-a redat demnitatea cetățenească, ne-a făcut să ne simțim rostul mîinii în viața socială, ne-a dat o prețuire minunată, ne-a asigurat un trai demn

Gînduri de ziua Republicii

și a adus o atmosferă proaspătă, cinstită în teatru. Mie mi-a dat titluri și ordine de care sînt mîndru. Și fiecare an, fiecare zi, fiecare ceas ce-l voi mai trăi îl voi socoti ca pe un dar fericit. De aceea, după 56 ani de teatru, vă mărturisesc că mă simt tînăr, viguros și pot sustine roluri seară de seară.

— Dorința mea cea mai fierbinte este să pot aduce prin munca mea un dar de recunoștință partidului muncitoresc, guvernului și poporului pentru fericirea pe care mi-au adus-o. Și cit timp mintea mi-e clară și inima tînără, voi juca mereu rolurile cele mai apropiate de inima omului nou. Teatrul nostru din Craiova va merge și mai des la sate și eu mă voi bucura de fiecare dată vîndînd cum oamenii muncii de la sate prin grija regimului primesc astăzi teatrul la ei acasă.

Și aș mai vrea să mă fac parte, ca și pînă acum, din jurile concursurilor bienalei „Caragiale” să-mi umplu inima cu imaginea miilor de artiști amatori care aduc în scenă, atîta prospețime, atîta viață nouă, talent și bucuria de a trăi.

Tinca Grigoraș

colectivistă din Bucești,
regiunea Galați

mamă cu patru copii, rămasă văduvă, n-ar putea să vorbescă decît despre soarta copiilor ei.

Eu sînt o mamă fericită pentru că copiii mei sînt fericți. Și înainte de toate, oameni. Băiatul mai mare, Aurel e contabil la gospodăria noastră colectivă, Ecaterina e profesoară de fizico-matematică la școala medie „Unirea” din Focșani (soțul ei e și el profesor). Ionică care-i de meserie tehnician agricol este secretar al comitetului raional de partid Panceu, iar Tache care n-are decît 26 ani este de acum și el profesor de matematică la școala de 8 ani din Bucești.

Și dacă mă-ntrebați din ce l-am ținut la școală am să vă răspund că n-am avut pămînt decît un hectar și un șfert, că într-un cuvînt eram săraci. Poate s-a nîluit cu noi vreun neam? Nici atît. Copiii mei au ajuns oameni învățați pentru că ne-a ajutat partidul, l-a ținut statul nostru democrat cu burse. Iată de ce spun că statul le-a dat totul iar mie ca mamă bucuria cea mai mare.

Mă bucur cînd vād că duc o viață de oameni așezați. Îndestulăți și respectați. Cum aș putea mulțumi partidului pentru toate astea?

Ce reprezintă anii regimului
de democrație populară în viața dv.?
Care sînt dorințele, proiectele dv.?

— Mai sînt în stare să muncesc la colectivă. Și vreau să mai trăiesc din muncă și nu numai din ajutorul pentru bătrîni care mi-a fost dat de altfel și anul acesta. Apoi, aș dori să se construiască în sat un cîmin cultural nou, cu o sală mare de spectacole. Și aș mai dori să ajung vremea să le joc la nuntă netoailor mei!...

Tiurk Eugen

șef stație C.F.R. Brașov

epublica populară a făcut dintr-un fiu de muncitor, împlecatul de acum 20 de ani, șeful uneia din cele mai mari și la celei mai noi și mai frumoase stații C.F.R. din țară. Așa ceva nu cunoaște istoria cefereului. Șefii de gară, în vremurile acelea, erau inspectori din tată-n fiu, nepoți de miniștri și alții ca ei. Un post de șef de gară la Brașov sau Ploiești se cumpăra cu aur greu. Mie mi-a fost dată cîntea să primesc și să expediez primul tren prin noua gară care, așa cum vedeți, este o bijuterie. Și tot mie mi s-au încredințat sute de oameni pe care sub îndrumarea și cu ajutorul organizației de partid să-i conduc.

— Strădania pe care o depun să dea rezultate. Aș vrea de asemenea să ajung cit mai repede ziua cînd se va da în funcțiune la noi centralizarea electrodinamică și cînd un singur dispecer de nod va conduce fără împlegați mișcarea sutelor de trenuri dintre Predeal și Stupîni. Și aș mai vrea, ca șef de gară să dau „liber” primului tren electric. În fine, încă două dorințe: să „cresc” cit mai mult tîneri, să-i învăț meseria, iar eu... să auz fluieratul trenurilor mulți ani de acum încolo, căci altfel nu pot dormi.

Gheorghe Brehulescu

director al sucursalei regionale Iași
a Băncii de Investiții

-ați luat pe nepregătite. Este doar vorba de anii în care m-am format. Poate că ar trebui s-o iau puțin mai dinainte de instaurarea Republicii, din toamna lui 1947, cînd am intrat ca student la I.S.E.P., pe vremea cînd nu se predau lecții de economie politică marxistă, ci cursurile lui Charles Gide. Atunci am intrat în rîndurile organizației revoluționare a tîneretului, am plecat ca voluntar pe șantierul Salva-Vîșeu, am cunoscut munca cîntitoare, viața în colectiv cu care eu, fecior de țărăn, nu eram de fel familiarizat. Munca în colectiv, discuțiile cu tovarășii mei, conferințele care se țineau pe șantier și apoi activitatea în rîndurile studenților cu și marile evenimente care au avut loc atunci: instaurarea Republicii, naționalizarea, reforma învățămîntului m-au ajutat să-mi formez concepția despre lume și mi-au dat o bază serioasă pentru întreaga mea orientare în viață. M-am legat pe viață de partid de aspirațiile poporului muncitor.

În rest ce să vă mai spun: am simțit tot timpul grija și sprijinul partidului. Nu eram membru de partid, eram doar utemist, dar încadrarea mea în învățămîntul politic, sarcinile politice pe care le-am primit, încrederea cu care m-a promovat în munca profesională au fost pentru mine un motor cu mers continuu, care mă împingea înainte spre muncă, învățătură. În 12 ani, am parcurs drumul de la contabil la banca din Roman la cea de director al unei bănci regionale. Satisfacțiile mele profesionale au fost mari. Am putut vedea cum activitatea noastră este folosită în opera de construire a socialismului, cum putem contribui la înlăturarea unor greutăți, inerente de altfel, într-o operă de construcție alit de vastă. Și cred că nu există ceva mai plăcut pentru un om decît să pleci seara spre casă cu conștiința că ți-ai făcut datoria și că munca ta este folosită.

În acești ani, terminîndu-mi stagiul de utemist am făcut cerere de intrare în partid și am avut bucuria de a fi primit în 1959. Ca membru de partid am învățat multe.

— Sînt mutat la Iași de cîteva luni și primul meu obiectiv este să pot contribui prin munca mea la înlăturarea planului de investiții. Este un plan grandios. În 1963, regiunea Iași va căpăta noi unități industriale, iar fabricile existente își vor măări sensibil capacitatea. Este un prilej de mare satisfacție pentru mine să vād cum prind viață direcțiile trasate de

partid privind dezvoltarea orașului Iași. Satisfacție dar și obligația de a mă pregăti temeinic, de a găsi metodele cele mai bune pentru respectarea termenelor de punere în funcțiune a obiectivelor, pentru scurtarea acestor termene, pentru realizarea de economii.

Fiecare se gîndește desigur și la viitorul familiei sale. Eu aș vrea ca copiii mei să trăiască în lașul socialist reconstruit, să aibă posibilitatea să se bucure și ei de toate cuceririle regimului nostru, să se pregătească bine pentru viață.

Iovuția Blenche

Inginer chimist — Combinatul chimic
„Karl Marx” Tîrnăveni

cum am 27 ani. Cînd am intrat în producție aveam 25. Dar n-aș fi visat niciodată să ajung chimistă, eu muncitoarea de la „11 Iunie” Sîchisoara. Regimul democrat, pentru mine o însemnat: a) Facultatea muncitoarească din Cluj (1953—1955) unde am fost trimisă de colectivul fabricii; b) Universitatea Babeș-Bolyai-Cluj (1955—1960); c) Repartiția ca inginer într-un

colectiv minunat, la combinatul „Karl Marx”; d) Încercare în forțele mele de femeie deș... vedeți că sînt cam mărunțică.

— Planuri am, mai bine zis avem multe. În primul rînd că muncim și eu și soțul cit mai bine, să ne plătim, datoria față de societatea socialistă. (E un fel de a spune pentru că ceea ce am primit nu se poate plăti nicicum ușor). Aș vrea să am pentru ce să fiu apreciată de colectiv. Și aș mai vrea, asta pe linie familiară, să folosim din plin posibilitățile oferite de regim, să ne bucurăm de realizările regimului iar copiilor (cinci-sase...) intervine prof. Teodor B. soțul chimistei) să le creăm o viață alta decît am avut noi parte în copilărie.

Dumitru Brinzei

oțelar,
maistru șef la O.S.M. 1, Hunedoara

m venit din Cîndrișeni Dorohoiului cu o valtoară în mină, de unul singur, și fără nimic altceva, nici măcar cu cea mai neînsemnată meserie și am fost ajutat să-mi însușesc profesia de oțelar, am reușit să-mi fac o familie, să-mi dures casă. Am fost un necunoscut, de care nimeni n-avea nevoie, iar azi sînt un om cunoscut și respectat. Sînt că munca mea este folosită

republicii noastre, socialismului. Am fost primit în partid, urmez la învățămîntul de partid, iar oamenii m-au ales deputat regional.

— Familia mea a avut mulți analfabeți: frați, surori, unchi și mătuși. De aceea, aș vrea să-i vād pe copiii mei în facultate. Cît despre muncă, aș dori să îmbunătățim rapid o seamă de lucruri la oțelărie, să mecanizăm, să ușurăm mai mult munca manuală. Avem mult de învățat în elaborarea oțelurilor speciale și vom învăța. Vom da patriei oțel tot mai mult și de cit mai bună calitate.

Un grup de locuitori

Valdeeni, regiunea Arges.

— Atît de multe ne-a adus că de-aș fi să le punem în cîntec am cînta un an fără să ne oprim (nora lui Ion N. Luca, Luca Ioana).

— Mie mi-a adus o dragoste și o frumusețe în viață că pot să mă gospodăresc mai bine ca-n trecut, că m-au ales ai mei, din sat deputat și membru în consiliul de conducere al cooperativei. Am 7 copii, unul a terminat școala medie, restul merg toți la școală. Bună viață ne-a adus partidul... (Nechit Clorobea, 52 de ani).

Partidul și guvernul poartă de grijă copiilor noștri: au material didactic, mobilier, jucării, educație aleasă. Avem o frecvență bună la grădiniță, copiii sînt rumeni și sănătoși și au talent iar sfatul popular se preocupă să nu ne lipsească nimic. Și viața mea s-a schimbat de n-o mai recunosc. (Dochi Cînde, educatoare la grădinița de copii).

— Și mie mi-a schimbat regimul viață. Acum sînt felceră medicală, iar satul are dispensar nou cu secția de pediatrie, adulți, stomatologie, Röntgen, cu 3 medici, 2 felceri, 2 moașe, o asistentă pediatră și o soră de ocrotire. (Maria Vasilescu — felceră).

— Satului i-a adus regimul, în primul rînd cultură și posibilitatea de a ne ridica alit eu cit și consătenii mei la o viață nouă, frumoasă, liberă. Căminul cultural are o activitate frumoasă, fluierășii noștri au cucerit titluri de laureați în concursurile pe țară ale artiștilor amatori, avem 2 echipe de teatru, echipă de dans, un cor și un grup de recitatori care au luat acum premiul III la bienala „I. L. Caragiale”. Mie, ca fecior de cîmban, regimul mi-a adus poate mai mult decît altora: posibilitatea de a învăța de a urca. Sînt învățător și urmez la cursurile fără frecvență, limba romînă. Voi fi profesor în curînd. (Vartolomeu Todecl, directorul căminului cultural).

— Să muncesc cît m-or ține puterile, ca oile noastre să dea lînă multă și bună, să putem respecta contractele de lînă și brînză, iar produsele noastre să aibă căutare în toată țara romînească. Și să facem încă o școală în sat că de radioricic ne-am radioricic și electricizarea am terminat-o (D. Dinulescu).

— Să întăresc țara prin munca mea, să facem să fie pace în lume și să înflorească socialismul (Nechit Clorobea).

— Să mă fac strungar sau oțelar (Const. Jianu, pionier, 11 ani, clasa V-a B).

Soții Claudia

și Eugen Groza

profesori din Oradea

le mi-a adus facultatea. Eram măritată cînd a apărut Legea pentru Reforma învățămîntului și nu aveam decît școala medie. Îmi luasem gîndul de la faptul că voi putea merge vîndată la facultate. Azi predau limba rusă la școala medie nr. 2, la cursul seral și mă bucur cînd vād cu cîtă dragoste învăța elevii mei, de fapt, zău, muncitori în uzine. Uitasem și de altă pasune: cea pentru teatru. Dar regimul nostru ne-a deschis drumul spre o altă viață. La sindicatul învățămîntului s-a organizat o echipă în care am intrat și eu. Și m-am potrivit cu soțul pentru care teatrul constituie cea de a doua pasiune a vieții, (scrie piese, face regie, joacă). Așa că facem teatru împreună și avem bucurii comune (Claudia Groza).

— Mi-a adus mulțumirea de a avea elevi foarte buni. Mă bucur că în calitate de profesor de limba romînă, am avut elevi buni ca Titus Popovici, cărora le-am înșuflat dragoste pentru literatură și teatru (Eugen Groza).

— Să ajungem să putem număra multe mii de absolvenți trecuți prin mina noastră.

Interviuri luate de redactorul nostru

MÎNZU RADIAN

(Continuare în pag. 4-a)

Gînduri de ziua Republicii

(Urmare din pag. 3)

— Aș dori ca elevii mei să poată conversa curent în limba rusă. Aș mai dori să pot interpreta rolul Norei lui Ibsen (Claudia Groza).

— Aș dori ca băiatul meu care face sport să devină pe lângă un cetățean socialist conștient, un sportiv de valoare. Deși este numai de 14 ani, are deja cîteva diplome.

Mihai Modiga

profesor universitar, șeful catedrei
Mașini agricole la Institutul
Politehnic Timișoara

I-au adus multiple satisfacții în multiple domenii. Notați în primul rînd faptul că reforma învățămîntului din 1948 a coincis nu numai cu satisfacția de a vedea cum porțile învățămîntului superior se deschid larg pentru cei ce le merită cu adevărat dar și cu numirea mea ca profesor. Am avut fericirea de a contribui la proiectarea Institutului de cercetări de mecanizare a agriculturii, la proiectarea Facultății de mecanică agricolă înființată în anii noștri, am putut pune și eu o cărămidă la dezvoltarea I. C. M. A. Mă bucur cînd văd cum cresc studenții noștri, condițiile materiale ce li s-au creat și care în trecut ar fi apărut ca un vis utopic, îi văd cum sînt ajutați de cadrele didactice și de cercurile științifice, mă bucur orientarea spre îmbinarea învățării cu munca practică, lichidarea disconfortului acestora, caracteristică a învățămîntului din trecut. Mă bucur în aceeași măsură creșterea cadrelor de cercetători și aș vrea să scot în evidență fundamentarea lor temeinică, științifică.

Ce planuri am? Aș vrea să am puteri să contribuim mai mult la crearea de cadre pentru agricultura socialistă, pentru înflorirea patriei mele. Aș vrea să văd prinziind viața noile construcții pentru catedrala noastră. Pe plan mai intim mă bucur de asemenea că fetiței mele îi plac matematicile, e în clasa a XI-a și în fața ei e o viață care-i va permite să-și desăvîrșească pregătirea intelectuală.

Geza Vida

maestru emerit al artei, președinte
al Consiliului regional de cultură
și artă Maramureș

I-au adus satisfacții nenumărate. Artă mea s-a putut dezvolta nemăsurat numai în cadrul acestui sistem social. Regimul democrat-popular mi-a creat toate condițiile și posibilitățile pentru a-mi putea dezvolta creația, a făcut om din mine, m-a îndrumat ideologic și politic, m-a recunoscut și m-a făcut cunoscut, a făcut din arta mea ca și din toate artelor un lucru mult prețuit de masele cele mai largi.

Partidul și statul nostru m-au ajutat să-mi construiesc un atelier minunat. Mi-au făcut înalta cinste de a-mi conferi titlul de maestru emerit, am devenit laureat al Premiului de Stat, am putut expune în strălucite, în toate țările socialiste ca și la Bienala din Veneția, în R.A.U., Irak, la Paris ș.a., într-un cuvînt mi-au dat aripă.

Dar oare numai arta mea s-a dezvoltat așa de mult? Căldătoarea mult prieten Maramureș. Sarcina ce mi-a fost încredințată îmi dă prilej o bucurie mai mare pentru mine ca artist și cetățean decît imaginea pe care o întindem mereu pe plaiurile maramureșene a unei transformări radicale a economiei și a înfloririi fără seamăn a artei populare ca și a celei culte.

— Să fac tot ce-mi stă în puteri pentru ca arta mea să mulțumească pe cei ce muncesc, să se recunoască în ea și să-și îndemne la fapte mari.

Emilia Russo

contabilă la statul popular al
orașului Luduș

Regimul mi-a adus satisfacții multe. Prin munca mea de contabilă, văd cum orașul nostru se transformă de la o zi la alta, iar în spatele fiecărei cifre pe care o însemn, văd podul nou care se va ridica, tuni și nou șir de neocane, sute de metri de asfalt, și multe altele. Și cum cel mai important lucru este să ai de unde cheltui, grija mea este ca fiecare paragraf de la capitolul „Venituri” să fie realizat și depășit iar cheltuielile să fie judicios făcute și cu economie. Este remarcabil faptul că bugetul orașului a crescut de la 750.000 lei, la 2 milioane, în 1962.

În acești din urmă ani am devenit corespondentă activă a ziarului „Steaua roșie”, a centrului de radiofrecvență din Luduș și a Studioului regional de radio Cluj. Mă pasionează relatarea transformărilor ce au loc în orașul nostru și în conștiința cetățenilor.

— Să termin de scris un roman la care lucrez de multă vreme, să lucrez la un buget anual de 10 milioane, să-mi văd băiatul care e acum în cl. a X-a, inginer de sunet.

Minodora Fugaru

judectoare din Craiova

Consider că am o muncă de mare răspundere pentru că rolul nostru în statul socialist nu este numai de a sancționa ci și de a educa și a preveni infracțiunile. Deel un motiv serios să fiu bucurată că alături de ceilalți colegi ajut, pe măsura puterilor mele la formarea conștiinței noi. Încerc în aceeași măsură satisfacție văzînd cum normele dreptului socialist apără avutul obște, educă oamenii muncii și că și mie mi s-a încredințat sarcina de a aplica aceste norme. Calificarea de judecător mi-a adus o mică fiică de muncitor tot regimului nostru.

Și pentru că veni vorba, mai vreau să spun că am 6 frați: unul e inginer agronom, altul profesor, trei sînt studenți dintre care unul în anul VI, la medicină și în sfîrșit ultimul — elev în clasa a X-a.

Bucuriile mele însă nu se opresc aici. Deși am numai 32 ani, am diferite sarcini pe țărîm obște care-mi aduc mulțumire. În anii aceștia mi s-a făcut marea onoare de a fi primită în rîndurile partidului. Am o viață bogată, un cămin fericit. Ce mi-aș mai fi putut dori?

— Principala dorință: să contribuim la micșorarea numărului de cauze judiciare, să duc muncă de prevenire. Aș vrea să urmez aspiranțura, dar deocădată timpul nu-mi permite. Așa că a doua dorință decădată ar fi ca... natura să reușească să facă ziua de două ori mai lungă. Aș dori să-mi ridic nivelul profesional și să-l văd pe frății mei terminîndu-și cu bine studiile. În rest, am un timp de activitate nemărginit și toată viața în fața mea.

Octav Popescu

învățător emerit din Buhuși

Regimul nostru ne-a dat nouă, profesorilor conștiința demnității, condiția umană, bucuria de a ne simți utili unei cauze mari, fericirea de a vedea cum de la an la an viața oamenilor muncii și a copiilor lor se îmbunătățește tot mai mult. În cel 20 de ani cît am funcționat sub burghezism m-am convins că de fapt aceasta nu considera doar ca niste servitori care să-l pregătească generații de slugi care să-l ajute să perpetueze exploatarea, mizeria și învătura. Mi-aduc aminte de perioade cînd nu primeam salariul pe cîte trei luni iar atunci cînd în sfîrșit l-am primit cea mai mare parte ne-a fost dat sub formă de „bonuri de tezaur” fără nici o valoare.

Partidul ne-a acordat încredere, ne-a asigurat cursuri de perfecționare profesională și de ridicare a nivelului ideologic și politic. Partidul ne-a orientat spre un învățămînt științific în care programele școlare, manualele, au un conținut nou, bazat pe știință și strîns legat de practică. Metodele folosite de corpul didactic, crearea organizațiilor de pionieri și U.T.M. au făcut să se șteargă imaginea elevului din trecut, încătușat, incapabil să-și manifeste personalitatea.

Noi profesorii vedem copiii din zi în zi mai bine îmbrăcați, frumoși, bine hrăniți și cu preocupări tot mai înalte. S-a îmbunătățit situația părinților lor și a noastră a profesorilor.

— Pentru titlul de „învățător emerit” n-am suficiente cuvinte de mulțumire pentru conducerea partidului și guvernului. Dorința mea cea mai fierbinte este să-l păstrez cu cinste și să-l merit întotdeauna. Aș dori de asemenea să contribuim la educația sănătoasă a copiilor, încît ei să fie capabili să contribuie la desăvîrșirea construcției socialiste (mă refer la cei mari), iar cei mici să devină vrednici constructori ai comunismului. Folosesc însă prilejul pentru a arăta că eu și colegii mei sîntem recunoscători partidului, pentru tot ce-au făcut pentru învățămînt și pentru cadrele didactice.

Nicolae Tăutu

Din grilele întinse, hlamide nesfîrșite,
Ce-n aur azi îmbracă a cîmpului poemă,
Aș vrea să fiu doar bobul din spicele-nsorite
Ce fără vestejire, cald, strălucesc în stemă.

Din brazil înălțîmii, silabe carpatine,
Ce grav ritmează versul pădurii în amlază.
O cetină, atîta, aș vrea să port în mine
Din brazil ce în stemă prin vreme scînteiază

Din codrii noi de sonde cu frunțile de stîncă,
Ce-mpong cerul de roade cu vîrful lor subtil,
Un strop m-aș vrea din marea petrolului adîncă
A sondei ce în stemă se urcă-n nemurire.

Iar soarele din stemă o rază doar i-aș cere,
Peniță ascuțită în zări fără hotare,
Pe-a cerului hîrtie de apă și tăcere,
Să scriu cu ea hrîsovel izbînzii proletare!

Să scriu ce aspră luptă am înfruntat prin vreme,
Pînă s-aprindem astăzi în munți hidrocentrale,
Să creștem mari orașe, să cîntec largi poeme
Pe haria necuprînsă a plaiurilor tale!

Să scriu despre Partidul ce-l prindem diademă
Din dragostea crescută-n inimile noastre
Și care încălește o stea săpată-n stemă
De pace vegheatoare prin slăvile albastre!

Endres Vilhelm

director al Casei de cultură
din Reșița.

Prima satisfacție — întoarcerea acasă. Mă simt ca un copil care s-a întors acasă. Căci asta este regimul nostru, condus de partid: părintele nostru. Iar țara noastră este astăzi într-adevăr casa noastră, în care se ține cont de munca fiecăruia, în care omul este stimulat, îndrumat, îndreptat cînd greșete, în care nu există șomaj și munca este asigurată pentru fiecare și în care fiecare simte că datorită lui este de a munci bine.

Sînt muncitor din 1929 la fabrica de locomotive a combinatului Reșița.

Îmi aduc aminte și de traiul nostru dar și de felul cum aveam noi „acces” la cultură. Tîm minte că cercul de cultură al tineretului din Combinat era ilegal, că singurul cor muncitoresc a fost desființat de regimul burghez-moșieresc și că nu exista nici o bază materială pentru cultură. Acum avem o puternică bază materială: Casa de cultură ocupă o suprafață de 10.000 m.p., are o sală de 700 locuri, o cameră de teatru, cor-fanfară, cerc de operetă, o orchestră de muzică ușoară și alta de muzică populară, echipe de dansuri, cerc literar, 7 brigăzi de agitație, etc.) Avem apărut și muzică de artă plastică, de fotomatori, de calcul cu rigla de calcul și cîte altele. Corul combinatului este de două ori laureat pe țară iar bibliotecile au zeci de mii de volume. Și cum să nu mă bucur că partidul mi-a încredințat sarcina să răspund de această uriașă activitate culturală?

— De aici însă și obligația mare pentru mine de a răspunde bine sarcinilor. Am terminat universitatea serală de 3 ani dar va trebui să învăț în continuare. Îmi voi îmbogăți și bibliotecă și cunoștințele. Tîm mult să putem organiza o stațiune permanentă de teatru. Și pentru că mă preocupă Speologia aș vrea să facem un muzeu bogat. Dar mai presus de toate dorința mea e să fiu sănătos să pot munci bine acolo unde îmi va cere partidul.

Vasile Robică

tractorist S.M.T. Holboca,
regiunea Iași

Înd feciorul unei văduve lipită pămîntului (cu alți șase copii mai mici), slugărește de la 12 ani la alde Pîntea din Coadă Stîncii, Tărbăneanu din Rusenii Vechi și la alți chibauri și cînd acest copil rădăcoșe apoi prin țară în perioada societății fiind exploatat de alți chibauri și negustori ca alde Gogu Mateescu din Pitești, cînd, zic, un asemenea copil de rusul lui, trăit în mizerie, vine și-ți spune, azi după 15 ani, sînt om, cred că nu mai trebuie să adaug nimic, nu?

Republica Populară și partidul nostru drag m-au crescut. M-au ținut la școală. M-au calificat tractorist. Era în 1950. Am venit la un S.M.T., care era în curs de organizare. Așa că am lucrat înțit ca salahor, ca zidar, ca timplar, de-am ridicat remizele, dormitoare. Apoi, ne-am suit pe tractorate. Acum îi ajutam pe colectivități să scoată recolte mari. Pe tarilele lucrate de mine anul acesta, gospodăria din Holboca a scos 2400 kg. porumb boabe la hectar și peste 1900 grîu, recolte care nu s-au mai văzut pe aceste locuri.

Cînd spun că partidul a făcut om din mine, nu mă gîndesc numai la munca mea care e frumoasă și de răspundere. Mă gîndesc și la faptul că am ajuns și om respectat și că în alegerile din 1961 am fost ales deputat orașenesc, chemat să mă îngrijesc de păsurile oamenilor, de drumuri, poduri, de amenajarea rîpelor. Muncesc cu alegătorii laolaltă în orele libere la înfrumusețarea cartierului.

M-am înșurat, și mi-am făcut casă. Și dacă te uiti pe picul meu, ai să vezi că anul ăsta am ridicat cîte 3000 lei pe lună în cele 3 luni de campanie și cîte 1500—1600 în celelalte.

— Planuri? Aș vrea ca toată viața să muncesc ca tractorist, să ajut la scoaterea de recolte cît mai bogate. Copiii mei le văd viitorul fericit.

Szabo Akos

controlor de calitate la fabrica
de confecții-Odorhei

Apă mine numai bine și fericire... Am fost croitor cooperat pînă la 40 ani, iar apoi croitor într-o întreprindere a statului. Lucrez la mașini moderne, comenzi sînt multe, putere să ai. Copiii sînt buni, vrednici și mă iubesc.

— Aș vrea ca cei doi băieți ai mei să reușească în viață. Sînt smîldoi mecanici, fac școala serală (unul e în a X-a, altul în a IX-a), cel mare ar

Fotomontaj de MIHAI POPESCU

vrea să se facă inginer, lucru care e foarte posibil acum. Cel mic, deși e foarte tînăr (19 ani) are și el aplicație la tehnică, și s-a vorbit despre el adesea în ziarul regional.

Ca să închei, vă asigur că din sectorul meu nu va ieși nici un articol de calitate proastă. Este și acesta un răspuns pe care-l dau partidului și regimului de democrație populară care m-au ajutat să fiu un tată fericit și un cetățean demn al patriei noastre iubite.

Gh. Urda

pensionar, fost mecanic de
locomotivă, deputat în Marea
Adunare Națională, circumscripția
Cehul Silvaniei.

În minte că 30 Decembrie 1947 m-a prins pe locomotivă în stația Cheb din Cehoslovacia. Ferovierii sovietici și cehoslovaci ne felicitau pentru instaurarea Republicii, iar noi le spuneam:

Acum va trece toată puterea de stat în mina proletariatului. Cui să-i fi trecut atunci prin cap că anii aceștia vor face din mine, me-canicul de locomotivă o părticică din „puterea de stat”, mai înțit ca vicepreședinte al comitetului provizoriu al județului Satu Mare, apoi membru al comitetului executiv al statului popular și pînă la urmă deputat în cel mai înalt for de stat al țării? Nu m-am gîndit niciodată că voi ajunge să particip direct la asemenea evenimente ca Sesiunea Extraordinară a Marii Adunări Naționale din aprilie 1962 care a consfințit victoria istorică a colectivizării în țara noastră.

Anii aceștia mi-au adus o mare experiență, au fost pentru mine o mare școală. Și azi îmi aduc aminte cînd s-a pus pentru prima dată problema înființării întreprinderilor locale, cum s-a înființat naționalizarea, cum s-a dus munca pentru organizarea gîsturilor și semeturiilor, campania pentru alfabetizare, apoi primele gospodării colective, hidroameliorațiile, construcțiile masive, electrificarea satelor, construcția de cămine culturale, spitale, dispensare, școli, apoi victoria colectivizării în țară. Și cîte, cîte alte acțiuni inițiate de partid, care au făcut să înflorească regiunea noastră și viața oamenilor să se schimbe din temelii!

Ca reprezentant al alegătorilor mei, mă duc în casele lor să le ascult cuvîntul și să rezolv problemele lor; le fac cunoscute politica partidului, chemările partidului. Este un

cîmp larg de activitate și am marea bucurie să văd și cît de mult se schimbă în bine viața oamenilor și dragostea lor față de regimul socialist și încrederea în politica partidului.

— O singură dorință: Să văd înflorind mereu Republica noastră, și pe oamenii muncii cît mai fericiti.

Traian Luca

brigadier în G. A. C.
Luncani, raionul Turda.

Înd la 30 noiembrie 1947, exact cu o lună de zile înainte de răsturnarea monarhiei, am fost primit în partid, un tovarăș mi-a pus întrebarea: — De ce cere tovarășul Luca Traian să intre în rîndurile partidului comunist? Și tîm minte că am răspuns:

— Întru îndemnat de gîndul că partidul o să ne ajute să ieșim din greu și să terminăm

cu sărăcia. Și ne-a ajutat într-adevăr partidul și orînduirea socialistă să terminăm cu sărăcia. Ne-am întemeiat o gospodărie colectivă care dă bune rezultate. Anul acesta, am scos în medie cîte 4000 kg. de porumb boabe la hectar. Și brigada mea, compusă din 85 inși, a obținut rezultate foarte bune. Și cum soția are efectuate 160 zile-muncă iar eu 450 — înseamnă că vom avea și mai mare belșug în casă.

Tovarășii m-au ales de mai multe ori în biroul organizației și acum organizator de partid în brigadă. Este o cinste pentru mine. Mă strădui să muncesc bine. Sînt și deputat în circumscripția nr. 18 și sînt mîndru de faptul că Luncanii au primit drapelul de frunză pe ralon (1960 și 1961) în întrecerea pentru înfrumusețarea comunei; cred că la aceasta și circumscripția noastră a adus un aport.

— Ce planuri am? Să merg tot înainte ca și pînă acum pe drumul arătat de partid.

Interviuri luate de redactorul nostru
MINZU RADIAN

PUTEREA COLECTIVITĂȚII

Petru Vintilă

De cîrînd, a avut loc la Lipova consfătuirea cercurilor literare din regiunile Banat, Oltenia și Hunedoara. Am luat parte și eu, laolaltă cu o numeroasă delegație a

Unității scriitorilor. După două zile de frumoase dezbateri pe marile probleme de muncă literară, de cunoaștere a vieții și de optimizare a unor conflicte puterice, am plecat spre casă pe linia Deva, Petroșeni, T. Jiu, Craiova. Cînd pleasam din Lipova, era seară și acum se făcuse noapte. Căltoream cu niste tineri, membri ai cercurilor literare din Turnu-Severin și Craiova. Continuam, în compartimentul unu wagon de-a doua, discuțiile noastre aprinse de la consfătuire. Ne povesteam unii altora amintiri proprii din documentări și, în toată noaptea, dincolo de Petroșeni, am ieșit pe coridor cîțiva nesomnorosi să tragem în liniste un fum de țigară. Erau numai doi oameni pe culoar. Doi oameni care pufneau din țigări și care erau în totul uni în convorbiri ce dura — se pare — de vreo ceas și mai bine. Iar noi abia ieșim din compartiment, ne-am trezit pe neașteptate că ascultăm vorbele unuia din cei doi căldori. Veți înțelege și dumneavoastră de ce ni s-a părut că ele sunau ca o povestire:

— Cum îți spuseli, eram dulgher de meserie, la mine, în sat. Adică mai bine zis, dulgher-tîrziu. Îmi plăseam tată, voiam să mă-nșor, dar n-aveam casă. Asta s-a petrecut acum patru ani. M-am gîndit să vin în Valea Jiului să lucrez la cărbune. Auzisem că în subteran, minierul nu poate lucra fără dulgher. Zis și făcut. Am venit la Lupeni m-am angajat ca dulgher. Mi-a plăcut și sa-

larul și mi-am făcut socoteala că într-un an și jumătate, mi-am adunat bani pentru casă. Parcă vedeam cum se înălța ca într-un vis înălț temelia din piatră de riu, apoi zidurile din cărămidă roșie, apoi căpriorii de lemn ai podului, pe urmă acoperișul de olane, hornul înălțat, apoi ușile, ferestrele, gardul de stăcheți împrejmuind ograda. Pe toate le vedeam, pînă la ban pe ban. N-am băgat țigară-n gură, n-am intrat într-un bufet să beau cu ortăci mei măcar o cinzeacă de rachiu și ei rideau de mine și mi spuneau: „Ai o mentalitate greșită. Ai venit aici să te îmbogățești. Noi construim socialismul, iar tu ai niste gînduri care nu cadrează. Pe casa noastră, mare cît Valea Jiului, mare cît țara întreagă, slătura steagului roșu. Pe casa ta stă o creangă de plop plînd cu basmale. Aveam cameră la un cămin pentru hotel. Plăteam zece lei pe lună și în suma asta intrau chiriă, lumina electrică, apa caldă și caloriferele. Mincam la cantină, tot așa cu niste bani puțini, încît să-larul aproape în întregime îl adunam de la o lună la alta. Mă duceam numai la seziștile artistice de la club unde intrarea era fără bani. Ceilalți își făceau haine, pantofi, își cumpărau motocicletele aparate de radio, numai eu puneam leu peste leu. Ametisem făcînd fel și fel de socoteli. Știam cîte cărămizi îmi trebuiau, cîte saci de ciment, cîte metri cubi de lemn, cîte ouă să mă coste varul, culele, țigilele și ferestrele. Ziceam: dulgheritul n-o să

mă coste nimic, fiindcă îl fac singur. Poate chiar și zidăria am s-o fac singur. Ce? E așa de greu să așezi un strat de mortar, un rînd de cărămizi și iar un strat de mortar?

Ei, dar ce să vezi, am trecut într-o întimplare neașteptată. Am avut un accident în mină. Un accident produs din vina și neatenția mea, din graba de a termina lucrul. Căusea un stenap, un lemn greu și mi prînsese piciorul. Cu piciorul fracturat, am fost internat la spital. Nu mai uit grija și dragostea dovedite atunci de ortăci mei. Veneau în fiecare zi să mă vadă și să mă încurajeze. Îmi aduceau mere și cărți, zăre și reviste, se interesau de starea mea și căutau să mă înveselească.

Atunci, mi-a fost deodată rușine, și am înțeles că nu trebuia să plec din Valea Jiului. Căldura lor m-a copleșit. Acuma, am primit apartament într-un bloc nou și mă duc în sat s-o iau și pe nevastă la mine în Valea Jiului.

— Asadar, ai casă.

— Am de toate. Am cumpărat mobilă de pană, radio, aragaz, mașină de spălat rufe. Trădesc ca un om adevărat.

La revedere halnei sale, am zărit bine, bareta roșie a „Medaliei Muncii”.

Tată, îmi ziceam, un subiect de nuvelă și de roman. N-am uitat un cuvînt din cele spuse de omul acela, care a reușit să se transforme atît de mult și de repede sub influența sănătoasă a colectivității adu. Ele m-au impresionat profund. O singură întrebare îmi stă și acum înfiptă în suflet ca un cui: „De ce nu l-am întrebat cum îl cheamă?”.

IERI ȘI AZI ÎN COMUNA NOASTRĂ...

Cu mulți ani în urmă, între Slobozia și Fetești pământurile aparțineau toate unui latifundiar. Intr-o primăvară, un astfel de latifundiar s-a gândit să aducă un specialist care să îngrijească așa cum se cuvine cireada de vaci. A dat sfârșit în țară. Într-o zi, s-a prezentat la moșie un tânăr zootehnician. L-a luat moșierul și l-a dus la grajdurile noi, ridicate din cărămidă, cu pardoseală pe mijloc și acoperite cu țigă. L-a arătat cum funcționează ventilatoarele pentru prămenirea aerului în grajd, adaptoarele automate pentru animale, l-a spus că îl costă fiecare vacă. Tânărul a rămas surprins de grija gânde pentru traul animalelor. L-a lăsat în fața faptului că n-a văzut prin preajmă locuințele mulțimii și ale îngrădiților de vaci.

— Dar oamenii? — a întrebat el sfios.
Răspunsul s-a uitat la el neștiind la început despre ce-i vorba. Apoi, amintindu-și parcă de o glumă bună a ris.
— Adică țărani. Ei au case mai înalte...

Și a intrat în mină arătând o ripă al cărei mal era găurit ca fațetele unui stup. În malul înalt și lutos, oamenii — „țărani” care slăbeau pe moșie — își săpau adăposturi. La poalele ripii, se ridicau de asemenea mulțime de bordeie. În clipa aceea, tânărul și-a amintit de adaptoarele automate, de ventilatoarele cu ajutorul cărora se prămenia aerul în grajduri, cum îl aveau țărani, n-a îndrăznit să-și arate nemulțumirea față de asemenea situație. De data asta, boierul n-a mai ris, ci l-a alungat.

Așa trăiau trudiții ogoarelor nu numai între Slobozia și Fetești. Grăitoare în acest sens este, de pildă, scrisoarea primită de la corespondentul nostru voluntar Tache Vasilescu din comuna Cindești, raionul

Buhuși. „Comuna noastră — ne scrie el — nu se deosebea cu nimic de celelalte. Oamenii munceau de se spețeau pe cele 700 de hectare ale moșierului din preajmă. Nu aveau nici un medic pentru a ne scăpa de pelagra sau de alte boli. Aveam în schimb altele: peste 500 de analfabeți, 135 de copii neșcolarizați și 8 circuli. Așa arăta comuna noastră în 1938, în anul declarat de oficialitățile burgheze ca cel mai prosper.

Cine trece azi însă pe ulițele Cindeștilor își dă seama că s-a schimbat — cu de altfel în întreaga țară — nu numai înfățișarea comunelor, ci însăși viața oamenilor. Locuințele mizerice au rămas o amintire tristă. Locuitorii Cindeștilor au o gospodărie colectivă puternică, care le aduce venituri însemnate. În ultimii ani colectivizării de aici și-au construit 225 de case luminoase și încălzite din cărămidă. În comună, funcționează astăzi un dispensar medical și un dispensar veterinar, o casă de naștere, șapte școli, cinci cămine culturale (în fiecare sat câte unul), cu tot atâtea formații artistice și bibliotecă. Și înșurubirea realizărilor gospodărilor din comuna Cindești din ultimii 15 ani ar putea continua. Înălțările de acest fel au putere de generalizare, fiindcă, aici ca și în celelalte comune, oamenii muncii, deveniți stăpâni ai țării, au ridicat în anii Republicii atâtea frumuseți, atâtea construcții folositoare cât n-au fost în stare sub stăpînirea „austriei domitorilor” timp de 80 de ani să le fi făcut aceștia țara noastră.

În anii Republicii, oamenii muncii de la orașe și sate — sub îndrumarea partidului lor iubit — au schimbat fața țării, viața lor. Iar tot ceea ce au realizat este durat de către ei și pentru ei, în zilele când omul și-a căpătat prețuirea ce i se cuvine.

VICTOR TEODORU

Centre volante pentru aprovizionarea cu aragaz

În scopul asigurării aprovizionării în bune condiții a populației cu butelii de aragaz, Baza 1 pentru desfacerea produselor petrolifere-București, a luat măsuri ca — în afara centrelor fixe existente — să înființeze un număr de 23 centre volante de desfacere. Aceste centre sînt amplasate în piețe și cartiere principale, după cum urmează: Piața Amzei, Str. Lizeanu colț cu Șos. Ștefan cel Mare, Bd. Ilie Pintilie, Str. Italiană, Piața 1

Mal, Piața Ilie Pintilie, Piața Lahovary, Str. Știrbei Vodă colț cu Str. Dr. Sion, Piața Militară, stația Farmacie (Militară), Str. Herăstrău, Chitila, Piața Tel, Str. Agricultorilor, Fojșorul de foc, Bariera Vergului, Piața Vitan, Str. Sebastian colț cu Calea 13 Septembrie, Str. Dr. Hercul, căminul Gara de Est, Str. Driscor colț cu Calea Dudești, Șos. Giurgului și Șos. Căfelu.

Rezultatele concursului republican al tinerilor artiști din teatrele dramatice

Între 21 și 28 decembrie s-a desfășurat în Capitală cel de-al IV-lea Concurs republican al tinerilor artiști din teatrele dramatice. În cadrul etapelor finale a concursului s-au prezentat 16 spectacole integrale, piese într-un act, numeroase fragmente din spectacole, precum și artiști individuali. La etapa finală a concursului au participat 133 de actori, 16 regizori și 6 scenografi din rîndul tinerelor talente.

Simbătă dimineața a avut loc festivitatea de închidere, în cadrul căreia au fost comunicate rezultatele concursului.

Pe LOCUL I s-au clasat: colectivul Teatrului „Lucia Sturdza Bulandra” pentru spectacolul „Proștii sub clar de lună” de T. Mazilu, colectivul Teatrului pentru tineri și copii pentru spectacolul „De n-ar fi iubirile” de Dorel Dorian și colectivul Teatrului Național „I. L. Caragiale” pentru spectacolul „Cercul de cretă caucazian” de Bertolt Brecht.

LOCUL II a fost ocupat de Teatrul de stat din Brașov cu spectacolul „Chirița în Iași” de V. Alecsandri și de secția maghiară a Teatrului de stat din Tg. Mureș cu spectacolul „Povestea din Irkutsk” de A. Anzuov.

LOCUL III s-au clasat Teatrul de stat din Arad pentru spectacolul „Antigona și ceilalți” de P. Karvas și Teatrul de stat din Sibiu pentru spectacolul „Prima zi de libertate” de L. Kruczkowski.

La REGIE, LOCUL I a fost ocupat de regizorul Lucian Pintilie, pentru punerea în scenă a spectacolului „Proștii sub clar de lună” și Radu Penčulescu, pentru punerea în scenă a spectacolului „De n-ar fi iubirile”; LOCUL II — regizorul Lucian Giurghiescu pentru spectacolul „Cercul de cretă caucazian”, iar LOCUL III — regizorii Călin Florian, pentru spectacolul „Prima zi de libertate”, Dinu Cernescu, pentru spectacolul „Mielul turbat”, Ion Simionescu, pentru spectacolul „Chirița în Iași” și Szombati Gille Otto, pentru spectacolul „Febre”. A fost acordată o MENȚIUNE regizorilor Dan Alexandrescu pentru spectacolul „Antigona și ceilalți”.

La SCENOGRAFIE s-a clasat pe LOCUL II scenograful Dan Nemțeanu, pentru scenografia spectacolului „Cercul de cretă caucazian”, iar pe LOCUL III — Frențiu Sever, pentru scenografia spectacolului „Antigona și ceilalți”, și Elena Simirad-Munteanu, pentru scenografia spectacolului „Chirița în Iași”. A fost acordată o MENȚIUNE scenografului Virgil Miloia, pentru scenografia spectacolului „Cazul studentului Lotreanu”.

La INTERPRETARE, pe LOCUL I s-au clasat actorii Leopoldina Băldanu, George Constantin, Octavian Cotlescu, Dumitru Furdul, Silvia Popovici, Tanai Bella, Rodica Tăpălagă. (Agerpres)

Sărbătorirea acad. V. Mirza

IASI (Agerpres). — La Filiala Iași a Academiei R. P. Romine a avut loc simbăta o sedință festivă în cinstea aniversării academicienului Vasile Mirza, președintele filialei locale a Academiei R. P. Romine, titularul catedrei de histologie la Institutul de medicină și farmacie din Iași, cu ocazia împlinirii vârstei de 60 de ani.

Au participat academicienii, membrii corespondenți ai Academiei R. P. Romine cercetători științifici, cadre didactice de la institute de învățămînt superior din centrul universitar Iași. Au fost de asemenea de față reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, ai organizațiilor obștești.

Acad. Iorgu Iordan, din partea prezidiului Academiei R. P. Ro-

mine, și alți oameni de știință au vorbit despre rodnică activitate științifico-didactică, organizatorică și obștească a acad. Vasile Mirza.

Tov. Vasile Potop, secretar al Comitetului regional Iași al P.M.R., a adus salutul Comitetului, felicitînd pe sărbătorit pentru activitatea desfășurată pînă în prezent, urîndu-i noi succese în muncă.

S-a dat apoi citire scrisorilor adresate acad. V. Mirza de către conducerea universității „Al. I. Cuza” din Iași.

După ce a mulțumit pentru cuvintele ce i s-au adresat acad. Vasile Mirza s-a angajat să muncească și în viitor cu toată capacitatea pentru a-și aduce și pe mai departe contribuția la dezvoltarea științei în R. P. Romine.

Acad. Iorgu Iordan, din partea prezidiului Academiei R. P. Ro-

Orașul Constanța și-a schimbat în ultimii ani înfățișarea devenind de nerecunoscut. Iată în elușul de mai sus o imagine de pe strada Tralan, cea mai tină și mai „imposibilă” stradă din orașul de pe malul mării. Blocurile noi își calcăză și aici numeroasele lor etaje.

Foto: C. MOCANU

Noul ambasador al R. P. Romine în R. P. Bulgaria

Printr-un decret al Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine, tovarășul Ioan Beldean a fost numit în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Romine în Republica Populară Bulgaria, în locul tovarășului Marin Mihal, care a primit o altă însărcinare.

INFORMAȚII

În holul statului popular al regiunii Hunedoara s-a deschis în cinstea aniversării Republicii, o expoziție a realizărilor gospodărești, culturale și social-culturale înfăptuite aici în ultimii 16 ani.

Cu prilejul comemorării a 150 de ani de la nașterea pictorului I. D. Negulescu, muzeul regional de artă plastică și muzeul regional de istorie Ploiești au organizat în cadrul culturii din localitate o expoziție care cuprinde peste 100 lucrări originale de pictură, grafică și reproducere din operele pictorului. Printre numeroase portrete de vreme, atrage atenția vizitatorilor autorportretul de mare valoare al pictorului I. D. Negulescu.

Simbăta seara a avut loc la Teatrul Evreiesc de Stat din București premiera țară a „Operei de trei parale” de Bertold Brecht, pe muzica lui Kurt Weill. Regia aparține lui George Teodorescu, iar decorurile sînt semnate de M. Rubiner. Conducerea muzicală — H. Schwarzman.

Muncitorii întreprinderii de electricitate din Sibiu au executat în acest an lucrări pentru electrificarea unui număr de 60 de sate, din care 21 în regiunea Brașov și 39 în regiunea Mureș-Autonomă Maghiară. Lucrări asemănătoare se execută în prezent în numeroase alte localități.

STIRI SPORTIVE

● La 1 ianuarie va avea loc la Berlin tradiționalul turneu internațional-tulă de handbal cu participarea unor echipe din R. P. Polă, Danemarca, R. P. Romine, R. D. Germană și alte țări. La acest turneu, țara noastră va fi reprezentată de echipa selecționată a orașului București. Din mișcarea handbalului nostru fac parte și alții: Georgescu, Bulgaru, Teliu, Ionescu și Lucian Popescu.

● Într-un meci amical de fotbal desfășurat la Atena echipa iugoslavă Partizan Belgrad a terminat la egalitate 1-1 cu Olimpiakos Pireu.

● După cum s-a mai anunțat, în urma următor al „Cupei campionilor-ropeni” la handbal echipa masculină Dinamo București va întâlni formația Rukomet Klub Zagreb. S-a stabilit că primul meci se va juca la 16 ianuarie la București urmînd ca returul să se dispute la 23 februarie în Iugoslavia.

● La 23 ianuarie în sala Floresca echipa selecționată masculină de handbal a țării noastre, campioana lumii, va susține un meci amical în compania reprezentativilor Norvegiei. Cele două echipe s-au mai întâlnit în 1961 în cadrul „mondialelor”, handbalistii noștri terminînd victorioși cu 16-14.

● Concursul de sărituri cu schiurile pentru cupa „Celor 4 trambuline” a început în stațiunea Oberstdorf cu participarea a 72 sportivi din U.R.S.S., R. P. Polonă, R. S. Cehoslovacă, Italia,

Austria, R. F. Germană, Norvegia, Finlanda, S.U.A. și alte țări. Prima „manșă” a concursului a fost câștigată de norvegianul Toralf Engang cu 214 puncte. El a realizat sărituri de 72 și 70,5 m. Pe locurile următoare s-au clasat Max Bolkar (R.F.G.) — 199,3 puncte (68-68 m) și Thorbjørn Gesseth (Norvegia) 194,3 puncte. Concursul s-a disputat pe o temperatură de minus 15 grade și s-a fost urmărit de peste 10.000 de spectatori.

● În runda a doua a turneului internațional de sah de la Hastings s-a încheiat noua o partidă jucată cu albele Hollis (Anglia) a remisat cu Clarke (Anglia). Restul partidelor au fost întrerupte; Markovici (Iugoslavia)-Lilleweldt (Anglia); Alexander (Anglia)-Kotov (U.R.S.S.); Seters (Olanda)-Smislov (U.R.S.S.) și Tan (Indonezia)-Gligoric (Iugoslavia).

● Simbăta dimineața a avut loc la Capitală, în cadrul Suediei, o selecționată studentescă masculină a R. P. Romine care va participa la campionatul mondial universitar de handbal. Competiția desfășoară între 1 și 6 ianuarie și va avea ca echipe care au fost împărțite în două serii: A) Suedia, Danemarca, Japonia, Spania; B) R.P.R., R. P. Bulgaria, Norvegia și R. F. Germană. Câștigătoarea fiecăreia se va califica în finala programată la 6 ianuarie. În preliminarie, echipa noastră va juca la 1 ianuarie cu Norvegia Christianstad, la 2 ianuarie cu R. P. Polonă la Malmö și la 4 ianuarie cu R. F. Germană la Kalmstadt.

Spectacol de gală în cinstea celei de-a 15-a aniversări a proclamării R. P. Romine

La Teatrul de Operă și Balet al R. P. Romine a avut loc simbăta seara un spectacol de gală organizat cu prilejul celei de-a 15-a aniversări a proclamării Republicii Populare Romine.

Au participat tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Birlădeanu, Dumitru Coliș, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Mihail Dălea, Gh. Gaston Marin, membri ai C.C. al P.M.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, deputați ai Marii Adunări Naționale, conducători ai instituțiilor centrale și organizațiilor obștești, vechi militanți ai mișcării muncitorești, activiști de partid și de stat, generali și ofițeri superiori, fruntași în muncă din marile întreprinderi ale Capitalei, oameni de știință și artă, zăriști romini și corespondenți ai presei străine. De asemenea au fost de față șefii misiunilor diplomatice acreditate în Republica Populară Romine.

Apariția în sală a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej și a celorlalți conducători ai partidului și statului nostru a fost salutăată de întreaga asistență cu puternice și îndelungate aplauze.

Programul spectacolului a cuprins cîntece și dansuri populare din diferite regiuni ale țării, cîntece de masă, piese vocale și instrumentale, lucrări ale compozitorilor noștri.

De un deosebit succes s-a bucurat fragmentul din opera „Trandafirul Doctorei” de Norbert Petri, care evocă momente ale luptei comunistilor din închisorile burgheze-moșiei-rești. Au interpretat colectivul Teatrului Muzical „Gh. Dima” din Brașov și corul Teatrului de Operă și Balet al R. P. Romine — solist artistul emerit David Ohanezan.

Emoționantă și plină de entuziasm a fost apariția pe scenă a corului de copii al Radioteleviziunii, majoritatea în vîrstă de 15 ani, care au interpretat cîntecul „De-o vîrstă cu

Republica” de Ion Chirescu, pe versuri de Eugen Jebeleanu.

Cu aplauze puternice au fost subliniate: suita de cîntece „Partid biruitor”, interpretate de corurile reunit ale Filarmonei de Stat „G. Enescu”, Radioteleviziunii și Ansamblurilor „Ciocirlița” și Sfatului Popular al Capitalei, acompaniate de orchestrele reunite. Studenții de la I.C.E.F. au interpretat tabloul de gimnastică artistică „Avînt tineresc”.

Suita de dansuri populare românești și „Călușarii” interpretate de colectivele de dansuri ale Ansamblurilor Armatei, „Rapsodia Română”, „Ciocirlița” și Sfatului Popular al Capitalei au adus pe scenă frumusețea și prospețimea folclorului nostru.

Orchestra de muzică populară a Ansamblului folcloric „Rapsodia Română” dirijată de artistul emerit Ionel Budișteanu, a interpretat cu succes o suită de cîntece populare românești.

La reușita spectacolului și-au adus contribuția artiștii emeriți Teodora Leacuci și Ion Voicu, poetul Dan Deșliu și baritonul Dan Tordănescu, și-au dat concursul corurile Ansamblului U.T.M. și conservatorului „Ciprian Porumbescu”. Regia spectacolului a aparținut lui Hero Lupescu.

În finalul spectacolului care a reunit pe scenă toate corurile participante, sute de pionieri, purtînd buchețe de flori și ovacionînd, au inundat sala și scena, într-o tinerescă manifestare de bucurie. Din mijlocul lor o pionieră a rostit o urare plină de căldură pentru patria noastră dragă, pentru Partidul Muncitoresc Român și Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Minute în șir, asistența, în picioare, împreună cu artiștii au ovacionat cu entuziasm pentru conducătorii de partid și de stat prezenți în sală. Corurile reunite, împreună cu sutele de pionieri, au intonat cîntecul „Republica noastră vatră”.

Spectacolul s-a bucurat de un frumos succes. (Agerpres)

Sesiuni ale sfaturilor populare

lași Sala Teatrului Național „Vasile Alecsandri”, frumos împodobită, a găzduit simbăta după-amiază sesiunea festivă a sfatului popular regional.

nal, consacrată împlinirii a 15 ani de la proclamarea R.P.R.

Cu acest prilej, tov. Adam Leica, membru supleant al C.C. al P.M.R., secretar al comitetului regional de partid, a arătat — printre altele — că prin grija partidului și guvernului, volumul producției industriale a regiunii este de 7 ori mai mare decît în 1950. Vorbitorul a arătat, în continuare, că Iașul a devenit un mare centru universitar. Numărul instituțiilor de învățămînt superior a crescut de la una, în 1938, la 6 în prezent, iar al studenților de la 2.170 la peste 12.000.

Sesiunea festivă s-a încheiat cu un bogat program artistic.

Cluj

În sala Teatrului Național din localitate s-au desfășurat ieri după-amiază, lucrările sesiunii festive a sfatului popular regional. Tov. Ion Beu, secretar al comitetului regional P.M.R.-Cluj a trecut în revistă istoricele înfăptuirii economice și social-culturale obținute de poporul nostru. Vorbitorul a arătat că și în regiunea Cluj economia și cultura socialistă au cunoscut prefaceri revoluționare. Alături de nobile obiective industriale create de regimul democrat-popular ca: „uzinele”, „Tehnofrig”, „Carbochim”, fabrica „Tirum” și altele, numeroase unități industriale au fost echipate cu utilaj nou și de mare productivitate. În cinstea marilor sărbători, a arătat vorbitorul, peste 80 de întreprinderi industriale și-au îndeplinit înalte de termene, iar planul anual de producție la economiile realizate prin reducerea pierderii de cost s-au ridicat la precieabilă sumă de 51 milioane lei.

După lucrările sesiunii, a avut loc un program artistic.

București

Ieri a avut loc sesiunea festivă a sfatului popular al regiunii București. În raportul prezentat de tov. Marin Vasile, vicepreședinte al comitetului executiv al sfatului popular regional, au fost scoase în evidență realizările obținute în regiunea București în cei 15 ani de la proclamarea Republicii.

În agricultură, de pildă, sporește continuu a producțiilor a dus la dezvoltarea gospodăriilor colective. Astfel, în prezent, averea obștească este de 1.851.000.000 lei, iar fondul de bază de 1.075.000.000 lei.

În încheiere, a avut loc un bogat program artistic prezentat de actori ai Teatrului regional și formații artistice din regiunea București.

Deschiderea unor expoziții

Simbăta la amiază, în sala Dalles din Capitală, a avut loc deschiderea expoziției retrospective de pictură și sculptură organizată de Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă și Uniunea artiștilor plastici din R.P. Romine, cu prilejul celei de-a 15-a aniversări a proclamării Republicii Populare Romine.

Expoziția cuprinde unele dintre cele mai valoroase lucrări de pictură și sculptură realizate în ultimii ani. Sînt expuse portrete de oameni ai muncii, compoziții cu teme desprinse din actualitate, peisaje.

Simbăta s-a deschis în sala „Nicolae Cristea” din Capitală expoziția de fotografii intitulată „Viața nouă a patriei”, organizată în cinstea celei de-a 15-a aniversări a proclamării Republicii Populare Romine.

O valoroasă întrecere

Se poate afirma fără a greși, că mișcarea artistică, atât cea de amatori, cit și cea profesională s-a prezentat în acest sfîrșit de an, în cinstea celei de-a XV-a aniversări a Republicii noastre, cu rezultate deosebite.

Intr-adevăr, al 2-lea Festival bienal „I. L. Caragiale” al artiștilor amatori, care s-a încheiat de curînd, a impresionat prin bogăția și variația manifestărilor, ca și prin calitatea artistică, dobîndită de multe formații teatrale de amatori.

La marea dezvoltare cantitativă a mișcării de amatori, corespunde și un evident spor calitativ, caracteristic culturii socialiste.

Spectacolul de gală al ansamblului folcloric „Rapsodia Română”, care a obținut un remarcabil succes în S.U.A., a arătat farmecul înedit și frumusețea curcioasă a artei noastre populare, care poate să-și dezlănțuie în condițiile de astăzi resursele ei inepuizabile.

Si iată și al 4-lea concurs republican al tinerilor artiști din teatrele dramatice care a avut loc zilele acestea pe scenele teatrelor din Capitală.

Cel care au asistat la desfășurarea concursului nu se poate să nu fi fost impresionat de condițiile materiale care sînt puse de statul nostru la dispoziția creatorilor din teatru. Organizarea unui asemenea concurs cere soluționarea multor probleme, necesită o întreagă muncă de coordonare, de selecționare prin comisii de specialitate a celor mai reușite spectacole, de deplasare a aproape 20 de colective, împreună cu recuzita și decorurile lor în vagoane speciale la București, de montare la Teatrul Tineretului, în cadrul a trei spectacole zilnice, a pieselor alese.

La această înțelegătoare întrecere artistică au participat deopotrivă actori, regizori și scenografi: concursul a constituit astfel un puternic element de stimulare, un prilej minunat de a trece în revistă capacitățile creatoare ale tineretului nostru teatral. Concursul a prilejuit totodată și a-

Beate Fredanov

artistă emerită

prelucrare unor perspective. În vederea participării la cel de-al 4-lea concurs republican — concurs care s-a stabilit ca o tradiție — teatrele dramatice din țară au pus în scenă piese anume alese în acest scop, care să permită valorificarea unui cit mai mare număr de elemente tinere. Se poate spune, că în acest an concursul s-a desfășurat sub semnul exigenței pentru calitatea superioară a spectacolului. S-a simțit o răspundere sporită pentru o exprimare clară, contemporană a conținutului de idei din dramaturgia prezentată. A apărut limpede efortul celor mai mulți regizori și actori în căutarea de drumuri noi. Am asistat la încercarea unor actori de ași largi mijloacele de expresie către sălăra încheșată, demascînd ceea ce este potrivnic vîlului; am văzut la unele colective preocuparea meritore de a dobîndi o exprimare simplă, densă, a gândurilor și sentimentelor personajelor interpretate. Din spectacolele vizionate, se poate trage concluzia că mișcarea noastră teatrală dispune azi de o rezervă de tineri înzestrați, capabili de a dezvolta cu succes bogatele tradiții ale teatrului românesc. Concursul la care am asistat, dovedește că, datorită nobilelor condiții create, nu numai în Capitală, ci și în orice regiune a țării se pot realiza spectacole teatrale de un înalt nivel artistic. Exemple în această direcție sînt spectacolele teatrelor din Sibiu, Tg. Mureș, Arad, Cluj, București etc.

Dacă la actualul concurs s-a remarcat în general o creștere a nivelului spectacolului, după părerea mea, în fața tinerilor regizori sînt în mod deosebit sarcina de a îmbunătăți munca cu actorul. Actorii, regizorii și scenografi tineri, în

dorința justă de a reflecta viața într-o formă artistică înedită, trebuie să evite nădăd la originalitate cu orice preț. În unele ectacole satirice pe care le-am vizionat, a lipsit uneori simțul măsurii, ca de pildă în „General și nebunul” de A. Vagenstein, prezentat de teatru din Piața Neamț.

Rezultatele acestui concurs vor săv, la tragerea unor concluzii generalizatoare, legătură cu unele aspecte din activitatea teatrelor din țară, ca de pildă calitatea repertoriului, tendințele noi în regie, gradul de măiestrie în creația actorilor, aportul scenografiei în reliefa, ideile spectacolului concluzii folosite pentru activitatea viitoare a teatrelor. Analiza rezultatelor concursului va aduce, de asemenea, date prețioase și pentru continuă îmbunătățire a învățămîntului artistic.

Aspectele multiple ale acestei manifestări, arată că pentru continuul progres al mișcării teatrale, ca urmare a dezvoltării impetuoase societății noastre, a creșterii exigenței publicului, nu sînt suficiente rezultatele obținute de un colectiv sau altul, de unul sau altul dintre regizori sau scenografi, ci este vorba de sporierea capacității creatoare a întregului front teatral, cuprinzînd teatrele din toate regiunile țării.

Dezvoltarea nivelului spectacolului, claritatea mesajului, forța emoțională, măiestria artistică sporesc puterea de influențare a actului artistic asupra spectatorilor și prin aceasta mișcarea teatrală îmbunătățește aportul ei, în formarea conștiinței noi, socialiste, a oamenilor muncii din țara noastră. În atingerea acestui scop, tinerilor creatori din domeniul muncii teatrale — regizori, scenografi, actori — le revine îndatorirea de cinste de a răspunde condițiilor minunate care le-au fost create de către regimul nostru — cu o exigență mărită față de propria lor activitate artistică, de-a nu înceta să-și dezvolte prin muncă talentul și capacitatea lor.

Rigoletto, 11: Fata cu garofale, 19:30; Opera și Balet al R.P.R.: Lystrata, 10:30; Intinire cu dragostea, 19:30; O peretă, Anna Karenina, 10: Siciliana, 15: Febre, 19:30; National „I. L. Caragiale” (sala Comediei): Victoriile lui Scapin, 10: Masina de scris, 15:30; Filcele, 19:30; National „I. L. Caragiale” (sala Studio): Mamouret, 10: O singură viață, 15 și 19:30; „Lucia Sturdza Bulandra”: Menajeria de sticlă, 10 și 19:30; Tache Ianku și Cădru, 15: Studiul „Lucia Sturdza Bulandra”: Ziua de naștere a Terezei, 10: Pygmalion, 15:30; Steaua polară, 19:30; „C. I. Nottara” (sala Magheru): Băieții veseli, 10:30; Scandalosa legătură dintre D-J Kette și D-na Moon, 16: Bucătăria, 20: „C. I. Nottara” (sala Studio): Fata cu pistrui, 10: Băiat bun, dar..., cu lipșuri, 15: Oameni și umbre, 19:30; Muncitoresc C.F.R.: O seară de folclor evreiesc, 20: Evreiesc de Stat: De n-ar fi iubirile, 20: Tineretului (sala C. Mille): Salut voles, 10: Nota 2 la aritmetică, 17: O felie de lăună, 20: Tineretului (sala din Str. Dobrogeanu Ghireu): Un băiețel, o paiață și Rochia cu figuri, 11: Mina cu cinci degote, 20:30; Tândărică (sala Orfeu): Harap Alb, 11: Mielul prînt, 19: Tândărică (sala Academiei): Lept-n carnaval și Millo director, 20: Regional București: Vorba revistei, 20: „C. Tăse” (sala Savoy): Ocolul pămintului la 30 de melodii, 11 și 20: „C. Tăse” (sala Victoria): Valea trandafirilor 16 și 20: Circuit de Stat.

„Vizita tovarășilor Gh. Gheorghiu-Dej și L. Gh. Maurer în India și Birmania” și „Vizita solilor populari romini în Indonezia” la 16:30, Tineretului ora 30, 20:30; Omul de lingă timp: Beate Fredanov, București; Cîntec de lăună: Magheru ora 18:30

și 20:30 și Central: Tinerii: V. Alecsandri, 1 Mai, Gh. Doja, 23 August, G. Coșbuc; Cîntec copacii erau mari, I. C. Frimu, Volca, Libertății; Miracolul lupilor: E. Pavel, Popular; Program speciali: Tineretului; Președintele — contra inaintaș; Lumina, Alex. Sahia, Floresca, Drumul Serii; Moara diavolului: Lumina, înfățișare între pupare, Luceafărul; Program pentru copii: dimineața; Magistratul — după amiază; 13 Septembrie; Program de filme documentare: Timpuri Noi, O viață; Maxim Gorki; Permisiile pe țarm; Cultural: Povestiri vesele — dimineața; Program de filme documentare după amiază: Alex. Popov, Regăzări; 8

Sărbătorirea celei de-a 15-a aniversări a R. P. Române peste hotare

SOFIA 29 (Agerpres). — La 28 decembrie înscărcinatul cu afaceri ad interim al Republicii Populare Române la Sofia, S. Leru, a oferit în saloanele ambasadei un coteț în cinstea celei de-a 15-a aniversări a proclamării R. P. Române. Au participat Ivan Basev, ministrul Afacerilor Externe, Dobri Djurov, ministrul Apărării Naționale, Dimo Dicev, șeful secției de politică externă și relații internaționale a C.C. al P.C.B., Ivan Budinov, ministrul Comerțului Exterior, Tola Dragoieva, președintele Comitetului pentru prietenie și relații culturale cu străinătatea, reprezentanți ai altor instituții centrale, academicieni, oameni de artă și cultură, reprezentanți ai presei centrale și a radioteleviziunii bulgare. Au participat și membri ai unor misiuni diplomatice acreditate la Sofia.

PRAGA 29. — Corresponsentul Agerpres transmite: Cu prilejul celei de-a 15-a aniversări a proclamării R. P. Române, prof. Gh. Nițescu, ambasador extraordinar și plenipotențiar al R. P. Române în R. S. Cehoslovacă, a oferit un coteț în clădirea ambasadei de la Praga. Au participat Zdenek Fierlinger, membru al Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacă și președinte al Adunării Naționale, Václav Slavík, secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacă, V. Lastovicka, șeful secției internaționale a C.C. al P.C. din Cehoslovacă, Václav David, ministrul Afacerilor Externe, J. Plojhar, ministrul Sănătății, A. Neuman, ministrul Justiției, Bohumir Lomsky, ministrul Apărării Naționale, Lubomir Strougal, ministrul Afacerilor Interne, Frantisek Kahuda, ministrul Invățământului și Culturii, Frantisek Zupka, președintele Consiliului Central al Sindicatelor, membri ai corpului diplomatic, reprezentanți ai diferitelor ministere, a numeroase organizații de masă și instituții culturale, oameni de cultură și artă, ziariști. Cotețul s-a desfășurat într-o atmosferă cordială și prietenească.

VARSOVIA 29. — Corresponsentul Agerpres transmite: Cu prilejul sărbătoririi a 15 ani de la proclamarea Republicii Populare Române, Gh. Diaconescu, ambasadorul R. P. Române la Varșovia, a oferit o recepție în saloanele ambasadei. Au fost de față: Ștefan Jedrychowski, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., președinte al Comisiei de stat a planificării de pe lângă Consiliul de Mini-

stri, Adam Ropacki, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., ministrul Afacerilor Externe, Oskar Lange, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Jan Karol Wende, vicemareșal al Seimului, Witold Trampczynski, ministrul comerțului exterior, Z. Ostrowski, ministrul Industriei grele, Tadeusz Gede, prim-vicepreședinte al Comisiei de Stat a planificării, Henryk Golanski, ministrul învățământului superior, oameni de știință, cultură și artă, reprezentanți ai organizațiilor obștești, membri ai corpului diplomatic acreditați la Varșovia, oțieri superiori, atașaji militari, ziariști. Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

BUDAPEȘTA 29 (Agerpres). — Cu prilejul celei de-a 15-a aniversări a proclamării Republicii Populare Române, Mihail Roșianu, ambasadorul R. P. Române la Budapeșta, a organizat o gală de filme românești. Au fost de față numeroase personalități ale vieții politice, culturale și sociale din R. P. Ungară.

HANOI 29 (Agerpres). — În seara zilei de 27 decembrie, la Ambasada R. P. Române din Hanoi a fost organizată o gală de filme românești cu prilejul celei de-a 15-a aniversări a proclamării R. P. Române.

BELGRAD 29 (Agerpres). — Înscărcinatul cu afaceri ad-interim al R. P. Române la Belgrad, Vasile Sandru, a oferit un coteț în cinstea celei de-a 15-a aniversări a proclamării Republicii Populare Române. Au fost prezenți Pavle Gregoric, vicepreședinte al Scurșinelor Populare Federative a R.P.R.I., Velimir Stojinici, membru al Veei Executive Federative, Puniša Perovic, secretar al Comisiei pentru afaceri externe a Scurșinelor Populare Federative, Dusan Kveder, secretar de stat adjunct al Afacerilor Externe, și alte personalități ale vieții politice iugoslave, generali și ofițeri superiori ai armatei populare iugoslave, oameni de cultură și artă, ziariști. Au participat, de asemenea, șefi ai oficiilor diplomatice acreditate la Belgrad și corresponsenți ai presei străine.

LONDRA 29 (Agerpres). — 'Asociația de prietenie anglo-română' a organizat în sala "Hammer" din Londra o adunare festivă în cinstea celei de-a 15-a aniversări a Republicii Populare Române.

Deputatul Sydney Silverman, care

a făcut recent o vizită în România, a vorbit despre succesele obținute de Republica Populară Română în ultimii ani, remarcând faptul că poporul român pășește cu avânt pe calea construcției unei vieți noi. Arătând că exprimă și sentimentele a milioane de englezi, deputatul Silverman a urat poporului român noi succese în activitatea sa rodnică pentru pace și colaborare între popoare.

În încheierea adunării festive a fost prezentat filmul românesc „Băieții noștri”.

ROMA 29 (Agerpres). — Cu prilejul celei de-a 15-a aniversări a proclamării Republicii Populare Române, Legația R. P. Române în Italia a organizat o conferință de presă. Au participat reprezentanți ai Ministerului de Externe al Italiei, ai agențiilor de presă italiene A.N.S.A. și „Italia”, ai ziarelor italiene. Au fost prezenți, de asemenea, atașaji de presă ai reprezentanților diplomației din Roma și corresponsenți ai presei străine. După conferința de presă a urmat un coteț.

HELSINKI 29 (Agerpres). — Legația R. P. Române din Finlanda a organizat la 28 decembrie o conferință de presă cu prilejul celei de-a 15-a aniversări a proclamării Republicii Populare Române. Înscărcinatul cu afaceri ad-interim al R. P. Române la Helsinki, I. Crisan, a vorbit despre realizările multilaterale obținute de poporul român în anii regimului de democrație populară.

Au participat reprezentanți ai Agenției finlandeze de informații, ai presei și radioteleviziunii finlandeze.

ANKARA 29 (Agerpres). — La ambasada R. P. Române din Ankara a avut loc la 28 decembrie o conferință de presă organizată cu prilejul aniversării a 15 ani de la proclamarea Republicii Populare Române. Cu acest prilej a vorbit ambasadorul R. P. Române în Turcia, I. Drincescu.

Au participat reprezentanți ai presei și agențiilor de presă turcești, atașaji de presă ai unor misiuni diplomatice acreditate la Ankara.

NICOSIA 29 (Agerpres). — În cinstea aniversării proclamării Republicii Populare Române, la ambasada R. P. Române din Cipru a avut loc o conferință de presă. Au participat reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Cipru, ai Agenției cipriote de informații, atașaji de presă de pe lângă ambasadele acreditate la Nicosia, corresponsenți ai ziarelor grecești și turcești din Cipru, reprezentanți ai presei străine.

COPENHAGA 29 (Agerpres). — În seara de 28 decembrie, în sala unuia din principalele cinematografe din Copenhaga, a avut loc o gală de filme românești organizată cu prilejul celei de-a 15-a aniversări a proclamării Republicii Populare Române. Au fost prezentate filmele: „Unecul din vârstă”, „Hestia”, „Insemnări din Delta”, „Voronci”, „Turnul U.E.F.A.”. Cu acest prilej în noul cinematograful a fost organizată o expoziție de fotografii înfățișând aspecte din România și un stand cu diferite publicații românești.

Au participat ministrul Justiției al Danemarcei, Hans Haekkerup, ministrul pescuitului A. Normann, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, precum și reprezentanți ai cercurilor de afaceri și ai vieții culturale din Danemarca.

Au fost prezenți și șefi ai misiunilor diplomatice și alți membri ai corpului diplomatic.

Actualitatea INTERNATIONALĂ

Prima ședință a Biroului C. C.

al P.C.U.S. pentru Asia centrală

TASKENT 29 (Agerpres). — TASS transmite: La 28 decembrie a avut loc la Taskent prima ședință a Biroului C.C. al P.C.U.S. pentru Asia centrală.

Biroul C.C. al P.C.U.S. pentru Asia centrală a examinat problemele privitoare la măsurile pentru îmbunătățirea conducerii de către partid a dezvoltării economiei naționale a republicilor Asiei centrale și la mersul reorganizării structurii aparatului organelor de partid în baza hotărârilor Plenei din noiembrie a C.C. al P.C.U.S.

La ședința Biroului C.C. al P.C.U.S. pentru Asia centrală a participat Frol Kozlov, membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S. și secretar al C.C. al P.C.U.S.

Mesaj de Anul Nou

al președintelui Ligii

Societăților de Cruce Roșie

PARIS 29 (Agerpres). — Peste o jumătate din întreaga populație a globului suferă din cauza lipsei de hrană, iar milioane de oameni nu primesc asistența medicală necesară, a declarat Macaulay, președintele Consiliului guvernatorilor Ligii Societăților de Cruce Roșie, în mesajul de Anul Nou. Anul 1963, când se va sărbători aniversarea unui secol de la înființarea Crucii Roșii, a subliniat el, trebuie să fie anul orientării viitoarei activități a ligii spre înlăturarea suferințelor omenirii în toate formele de manifestare ale acestora. Macaulay a adresat tuturor țărilor chemarea să adopte principiul soluționării pe cale pașnică a problemelor internaționale. Președintele Consiliului guvernatorilor a chemat, de asemenea, organizațiile naționale de Cruce Roșie să depună toate eforturile pentru a contribui la înțelegerea reciprocă pe plan internațional în vederea consolidării păcii.

„To Vima” despre dificultățile economiei Greciei

ATENA 29 (Agerpres). — La sfârșitul anului 1962 Grecia a ajuns la un bilanț trist, anul 1962 fiind primul an al participării țării la Piața comună. Influența ziar burghez „TO VIMA” scrie că situația economică din Grecia se pare că e mult mai rea decât se presupunea. Micșorarea volumului producției agricole cu 5-6 la sută, subliniază ziarul, înseamnă că țărânul grec a devenit mult mai sărac, că s-a accentuat mai mult inegalitatea în împărțirea veniturilor naționale între diferitele clase ale țării.

Potrivit datelor oficiale, relevă ziarul, în Grecia există 865.000 de șomeri totali și parțial și 3.000.000 de oameni considerați săraci, cu venituri mult mai mici decât minimumul necesar.

Majorarea prețurilor

unor produse alimentare în Turcia

INSTANBUL 29 (Agerpres). — În ajunul Anului nou din multe orașe ale Turciei s-a scutit în legătură cu majorarea prețurilor la carne, fructe și la alte produse alimentare. După cum scrie ziarul „Hurriyet”, la Ankara, de exemplu, s-au scumpit prețurile la făină, mășline și unt. De asemenea, s-a scumpit cu 20 la sută costul produselor zaharoase.

In câteva rânduri

● Ministerul Afacerilor Externe al Braziliei a creat, după cum anunță agenția Prensă Latina, un organism a cărui sarcină este coordonarea comerțului cu țările socialiste”. (Ag.).

● Constructorii de mașini din Londra de nord au reales pe comunistul Arthur Spencer ca secretar al secției districtuale a Sindicatului unit al muncitorilor din industria constructoare de mașini. (TASS).

● Medicii și personalul auxiliar din centrele de asistență medicală afiliați la Federația medicală peruviacă au început lucrul. Ei cer guvernului satisfacerea revendicărilor formulate cu câteva luni în urmă. (Ag.).

● În cursul lunii octombrie a.c., din cauza celor 28.841 de accidente de automobil, în R.F. Germană au murit 1498

persoane. Potrivit unui comunicat al Direcției de statistică din R. F. Germană numărul victimelor acestor accidente a crescut cu 5,6 la sută în comparație cu aceeași lună a anului 1961. (Ag.).

● În prezent, în porturile litorale de răscălit al S.U.A., începând din statul Maine până la statul Texas se află inactiv aproape 100 cargo-boturi omenice. Lucrările de deșchidere și încălzire pe aceste nave au încetat complet, ca urmare a grevei docherilor care continuă. (Ag.).

● Un grup de experți și arheologi de la Universitatea din Liverpool au identificat ca una din sculpturile în piatră care se află la Muzeul din Dundee (Scoția) reprezintă capul printesei Neferu adus în Marea Britanie de la templul antic egiptean din Deir-el-Bahari. (Ag.).

● Societatea americană „Polaroid” a pus la punct un film care dă posibilitatea să se scoată un negativ și să se dezvolpeze o copie în 15 secunde chiar în interiorul aparatului fotografic. Negativul astfel obținut ar fi de foarte bună calitate. (Ag.).

● Într-un spital londonez a încetat din viață medicul britanic Ian Clark, asupra căruia acum câteva luni s-a operat o transplantare de rinichi de la o altă persoană. Cazul medicului Clark a devenit cu noutate în lumea medicală în urma faptului că transplantarea rinichului a fost efectuată pentru întâia oară în istoria medicinei de la o persoană care nu era rudă cu pacientul. (Ag.).

● Autoritățile engleze din Aden au arestat patru juriști și un ziarist din R.A.U. care se aflau în drum spre Sanaa unde la 29 decembrie urmează să înceapă o conferință a juriștilor arabi. Juriștii egipteni fac parte din grupul celor 11 juriști desemnați de Asociația juriștilor arabi să-i apere pe liderii sindicali din Aden condamnați de autoritățile coloniale la închisoare. (Reuter).

Date primite de pe „Mariner-2”

NEW YORK 29 (Agerpres). — TASS transmite: Oamenii de știință americani de la Administrația națională pentru problemele aeronautice și cercetarea spațiului cosmic au anunțat că potrivit datelor primite de pe bordul navei cosmice americane „Mariner-2”, planeta Venus se rotește în jurul axei sale mult mai încet decât Pământul și nu are un câmp magnetic cit de cit important.

Comparând datele obținute de navele cosmice sovietice, lansate spre Lună, cu datele transmise de pe „Mariner-2”, oamenii de știință americani au ajuns la concluzia că forța câmpului magnetic al oricărei planete se află în dependență directă de viteza rotației ei axiale.

Oamenii de știință emit, de asemenea, presupunerea că în jurul planetei Venus nu există centuri de radiații, caracteristice Pământului.

Circa 3.500.000

de muncitori japonezi au luat parte la cea de-a patra acțiune unită împotriva politici antipopulare a guvernului Ike da, împotriva intenției autorităților japoneze de a concedia numeroși muncitori împotriva scumpirii necontenite a traiului și împotriva tratativelor japono-sud-coreene. Iată un aspect din timpul demonstrației unor muncitori din Tokio.

Redacția: Piața Școlii, Tel. 17.60.10. Administrația: 17.60.20. Interioară: 1.400. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatului Poligrafic Casa Școlii

Legătura radio prin planeta Venus pentru prima oară în istoria omenirii

S-a efectuat și radiolocația planetei Mercur

MOSCOVA 29 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul „PRAVDA” a anunțat la 29 decembrie că revistele științifice din U.R.S.S. vor publica rezultatele amănunțite ale observărilor de radiolocație asupra planetelor Mercur și Venus, efectuate în anul 1962. Aceste observări au fost efectuate cu ajutorul unui puternic radiolocator cosmic, creat în U.R.S.S. Radiolocația planetei Mercur a reușit să fie efectuată pentru prima dată în lume.

La 19 și 24 noiembrie, oamenii de știință sovietici au reușit, pentru prima dată în istoria omenirii, să stabilească legătura radio prin planeta Venus. Cuvântul „PACE” emis în ziua de 19 noiembrie de pe pământ prin codul telegrafic a ajuns în planeta Venus, s-a repercutat de pe această planetă și, străbătând distanța totală de 81.745.000 km, după 4 minute, 32 secunde și 7 zecimi de secundă a fost recepționat din nou pe Pământ.

La 24 noiembrie, prin același metodă, au fost emise pe planeta Venus cuvintele „Lenin”, „U.R.S.S.”. Repercutându-se de pe suprafața planetei, după 4 minute, 44 secunde și 7 zecimi de secundă, aceste cuvinte au fost recepționate pe Pământ. Distanța totală pe care aceste cuvinte au străbătut-o în Cosmos este de 85.360.000 km.

În peninsula Kolsk din U.R.S.S. se fac experiențe cu un dispozitiv special construit pentru descoperirea bancurilor de pește. Nou dispozitiv, care va putea fi folosit de către echipajul vaselor pescărești și care va înlesni mult pescuitul, are un gabarit mic și este ușor transportabil. În fotografie: Experimentarea noului aparat.

Foto: TASS

„LA NATION” despre divergențele franco-americane în domeniul înarmării

PARIS 29 (Agerpres). — Organul oficial al Partidului gaullist, cotidianul „LA NATION”, publică un articol din care reiese iscuțimea contradicțiilor dintre guvernul francez și cel american în problema înarmării atomice a Franței. „LA NATION” critică cu vehemență un articol al publicistului american Walter Lippmann, care, exprimând punctele de vedere ale cerșilor conducători de la Washington, contesta posibilitatea creșterii înor „forțe nucleare naționale independente de S.U.A.”.

Ziarul francez consideră că politicienii americani nu au dreptul să-i considere „partenerii” lor din Europa occidentală drept „o cantitate neglijabilă”, și susține, dimpotrivă, cu insistență, teza guvernului francez, cu privire la „necesitatea înarmării independente a Franței”, adică crearea unei „arme nucleare franceze. Din articolul din „LA NATION” reiese limpede nemulțumirea guvernului de la Paris, care refuză să accepte ca Washingtonul să dispună — cum scrie ziarul — de „dreptul de veto și de conducerea absolută” în alianța occidentală.

Au reînceput ciocnirile între mercenarii katanghezi și trupele O. N. U.

ELISABETHVILLE 29 (Agerpres). — În cursul după-amiezii de vineri, la Elisabethville au continuat ciocnirile între trupele O.N.U. și mercenarii katanghezi. După cum reiese din rapoartele corespondenților de presă, trupele O.N.U. dețin controlul asupra întregului oraș. Cu toate acestea, jandarmii katanghezi nu a încetat focul. Trupele O.N.U. au ocupat postul de radio katanghez, clădirile poștale, telefoanelor și gara.

Agencia U.P.I. anunță că avioane

Cu prilejul celei de-a 4-a aniversări a revoluției cubaneze

HAVANA 29 (Agerpres). — La Havana a început să sosească delegațiile care vor participa la festivitățile consacrate celei de-a 4-a aniversări a revoluției cubane. Sînt așteptați aproximativ 400 de oaspeți din 70 de țări.

Delegația reprezentanților vîșiei publice din Uniunea Sovietică, condusă de P. N. Fedoseev, vicepreședinte al Academiei de Științe a U.R.S.S., este formată din 15 persoane. Din delegație face parte și pilotul cosmonaut Pavel Popovici.

CARACAS 29 (Agerpres). — TASS transmite: Un grup de deputați ai Congresului Național din Venezuela au adresat poporului cuban o telegramă de felicitare cu prilejul celei de-a 4-a aniversări a revoluției cubane. „Pentru țările Americii Latine această dată are o mare însemnătate, se spune în telegramă. Ea reprezintă o cheazăle a posibilității de a se elibera de imperialism. Cuba nu este singură, lupta sa eroică este sprijinită de toți patrioții”.

Un succes al forțelor militare ale R.A. Yemen

SANAA 29 (Agerpres). — Postul de radio Sanaa a anunțat că forțele militare ale Republicii Arabe Yemen au eliberat în cursul acestei săptămîni orașul Harib, din apropierea graniței cu Federația Arabiei de sud, aflată sub dominația colonialistilor englezi. Orașul era ocupat de trupele monarhiste sprijinite de autoritățile britanice din teritoriul învecinat.

Declarația comună algeriano-ungară

ALGER 29 (Agerpres). — La Alger a fost dată publicității declarația comună algeriano-ungară cu privire la vizita delegației guvernamentale ungară în Algeria. În declarația semnată de Mohammed Khemisti, ministrul Afacerilor Externe al Algeriei, și Gyula Kallai, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Ungare, se subliniază necesitatea de a se instaura o pace trinită prin lupta hotărâtă împotriva colonialismului, pentru eliberarea popoarelor care se mai află sub dominație străină.

După cum transmite agenția FRANCE PRESSE, în declarație se arată că guvernul ungar l-a invitat pe Ben Bella, șeful guvernului algerian, de a face o vizită oficială în R. P. Ungară. Data vizitei va fi anunțată ulterior.

Potrivit declarației unui purtător de cuvînt al consulatului englez din Katanga, „nu se știe nimic despre soarta lui Chombe”. Agenția citată relevă pe de altă parte că „dacă vreo oficialitate din Elisabethville cunoaște unde se află în momentul de față Chombe, atunci cu siguranță că aceasta este consulul englez”.

În după-amieza zilei de 29 decembrie, Ministerul Afacerilor Externe al Angliei a dat publicității un comunicat privitor la poziția Angliei față de actualele evenimente din Congo. După ce pledează pentru încetarea focului în Katanga, comunicatul arată că reprezentantul Angliei la O.N.U., Patrick Dean, a fost înscărcinat să intervină pe lângă secretarul general al O.N.U., U. Thant, pentru a-l determina „să profite de oferta lui Chombe de a trimite delegații la Leopoldville pentru a negocia în problemele financiare cu guvernul central”. Aceasta este o nouă manevră menită să dea răgaz lui Chombe pentru a-și continua pregătirile militare care în ultimele luni au devenit tot mai intense. Comunicatul precizează că „Anglia se opune folosirii forței de către Națiunile Unite în vederea reglementării situației din Congo”.

